

ΤΗ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023.

ΠΕΜΠΤΗ. ΙΕ' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

Ἦχος πλ. α'.

Ἡ Παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ Τιμίου καὶ
Ζωποιοῦ Σταυροῦ.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων.**

Ἄμην.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ
Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,
ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω

ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας

αὐτά·

ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά
μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα·
ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέχονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
γῆ.

ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
ἔρωδιοῦ ἢ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.
ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
καταφυγὴ τοῖς λαγωαῖς.
ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ
διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ.

σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ

ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
 ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ
 εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
 ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
 αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως
 ἑσπέρας.

ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
 πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
 γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
 εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν
 ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
 ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
 οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
 τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. δόντος σου
 αὐτοῖς συλλέξουσιν, ἀνοίξαντός σου τὴν
 χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται
 χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
 ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
 αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
 αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
 κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ
 πρόσωπον τῆς γῆς.

ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
 εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
 αὐτοῦ·

ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
 τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ

καπνίζονται.

ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ
 Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω·
 ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
 εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
 ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
 ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
 εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
 σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα
 ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
 τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
 Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
 σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
 ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
 τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν
Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων,
 ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων,
 καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
 σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
 πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
 ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ
 χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
 Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
 ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
 τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
 καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
 ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις,
 τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

• Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς
σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ β' χορός

• Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω
τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς
εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι
ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ
τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ
μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν

ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ
ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἔπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ
ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ
ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλμὸς 129.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἰλασμός ἐστιν.

Στιχηρὰ Ἦχος πλ. β' Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σταυρὸς ἀνυψούμενος, τοῦ ἐν αὐτῷ
ὑψωθέντος, τὸ πάθος τὸ ἄχραντον,
ἀνυμνεῖν προτρέπεται κτίσιν ἅπασαν· ἐν
αὐτῷ κτείνας γάρ, τὸν ἡμᾶς κτείναντα,
νεκρωθέντας ἀνεζώωσε, καὶ
κατεκάλλυνε, καὶ εἰς οὐρανοὺς
πολιτεύεσθαι, ἠξίωσεν ὡς εὐσπλαγχνος,
δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος· ὅθεν
γεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
καὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, ἄκραν
συγκατάβασιν.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος πλ. β'.

Σταυρὸς ἀνυψούμενος, τοῦ ἐν αὐτῷ
ὑψωθέντος, τὸ πάθος τὸ ἄχραντον,
ἀνυμνεῖν προτρέπεται κτίσιν ἅπασαν· ἐν
αὐτῷ κτείνας γάρ, τὸν ἡμᾶς κτείναντα,

νεκρωθέντας ἀνεζώωσε, καὶ
κατεκάλλυνε, καὶ εἰς οὐρανοὺς
πολιτεύεσθαι, ἠξίωσεν ὡς εὐσπλαγχνος,
δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος· ὅθεν
γεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
καὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, ἄκραν
συγκατάβασιν.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος πλ. β'.

Μωσῆς προετύπου σε, χεῖρας ἐκτείνας
εἰς ὕψος, καὶ κατατροπούμενος, Ἀμαλήκ
τὸν τύραννον, Σταυρὲ τίμιε, τῶν πιστῶν
καύχημα, Ἀθλητῶν στήριγμα, Ἀποστόλων
ἐγκαλλώπισμα, Δικαίων πρόμαχε,
πάντων τῶν Ὁσίων διάσωσμα· διὸ σε
ἀνυψούμενον, βλέπουσα ἢ κτίσις
εὐφραίνεται, καὶ πανηγυρίζει, δοξάζουσα
Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ, τὰ διεστῶτα
συνάψαντα, ἄκρα ἀγαθότητι.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Στιχηρὰ Ἦχος πλ. β' Ὁλην ἀποθέμενοι.

Μωσῆς προετύπου σε, χεῖρας ἐκτείνας
εἰς ὕψος, καὶ κατατροπούμενος, Ἀμαλήκ
τὸν τύραννον, Σταυρὲ τίμιε, τῶν πιστῶν
καύχημα, Ἀθλητῶν στήριγμα, Ἀποστόλων
ἐγκαλλώπισμα, Δικαίων πρόμαχε,

πάντων τῶν Ὁσίων διάσωσα· διὸ σε
 ἀνυψούμενον, βλέπουσα ἢ κτίσις
 εὐφραίνεται, καὶ πανηγυρίζει, δοξάζουσα
 Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ, τὰ διεστῶτα
 συνάψαντα, ἄκρα ἀγαθότητι.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
 ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος πλ. β'.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ὃν περιέπουσι
 τάξεις, Ἀγγέλων γηθόμεναι, σήμερον
 ὑψούμενος, θείῳ νεύματι, ἀνυψοῖς
 ἅπαντας, τοὺς κλοπῆ βρώσεως,
 ἀπωσθέντας καὶ εἰς θάνατον,
 κατολισθήσαντας· ὅθεν σε καρδία καὶ
 χεῖλεσι, πιστῶς περιπτυσσόμενοι, τὸν
 ἁγιασμὸν ἀρυόμεθα· Ὑψοῦτε βοῶντες,
 Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Θεόν, καὶ τὸ
 αὐτοῦ προσκυνήσατε, θεῖον ὑποπόδιον.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
 μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος πλ. β'.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ὃν περιέπουσι
 τάξεις, Ἀγγέλων γηθόμεναι, σήμερον
 ὑψούμενος, θείῳ νεύματι, ἀνυψοῖς
 ἅπαντας, τοὺς κλοπῆ βρώσεως,
 ἀπωσθέντας καὶ εἰς θάνατον,
 κατολισθήσαντας· ὅθεν σε καρδία καὶ
 χεῖλεσι, πιστῶς περιπτυσσόμενοι, τὸν
 ἁγιασμὸν ἀρυόμεθα· Ὑψοῦτε βοῶντες,

Χριστόν τὸν ὑπεράγαθον Θεόν, καὶ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσατε, θεῖον ὑποπόδιον.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Δοξαστικὸν Ἦχος β'.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ ἔθνη, τὸ εὐλογημένον ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ γέγονεν ἡ αἰώνιος δικαιοσύνη· τὸν γὰρ Προπάτορα Ἀδάμ, ὁ ἀπατήσας ἐν ξύλῳ, τῷ Σταυρῷ δελεάζεται· καὶ πίπτει κατενεχθεὶς πτῶμα ἐξαίσιον, ὁ τυραννίδι κρατήσας τοῦ βασιλείου πλάσματος, Αἷματι Θεοῦ, ὁ ἰὸς τοῦ ὄφεως ἀποπλύνεται· καὶ κατάρα λέλυται, καταδίκης δικαίας, ἀδίκῳ δίκη τοῦ δικαίου κατακριθέντος· ξύλῳ γὰρ ἔδει τὸ ξύλον ἰάσασθαι, καὶ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, τὰ ἐν ξύλῳ λῦσαι πάθη τοῦ κατακρίτου. Ἀλλὰ δόξα Χριστὲ Βασιλεῦ, τῇ περὶ ἡμᾶς σου φρικτῆι οικονομίᾳ δι' ἧς ἔσωσας πάντας, **ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.**

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι

φωναῖς αἰσῖαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδοὺς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἑσπέρας προκείμενον.

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας Ἦχος πλ. α'

**Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσόν με,
καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.**

**Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσόν με, καὶ
ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.**

**Στίχ. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου. ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ
στόματός μου.**

**Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσόν με, καὶ
ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.**

**Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 15, 22-
27 & 16, 1).**

**Ἐξῆρε Μωϋσῆς τοὺς υἱούς, Ἰσραὴλ ἀπὸ
θαλάσσης Ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς
εἰς τὴν ἔρημον Σούρ· καὶ ἐπορεύοντο
τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐχ
εὔρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν. Ἦλθον δὲ εἰς
Μερράν, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ
Μερρᾶς· πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο
ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου
ἐκείνου, Πικρία. Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς
κατὰ Μωϋσῆ λέγοντες· Τὶ πιώμεθα;
Ἐβόησε δὲ Μωϋσῆς πρὸς Κύριον, καὶ
ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον καὶ ἐνέβαλεν
αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη τὸ
ὕδωρ· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ**

κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείραζε καὶ εἶπεν· Ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἦλθον εἰς Αἰλεῖμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἐβδομήκοντα στελέχη φοινίκων, παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. Ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλεῖμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ὃ ἐστίν, ἀναμέσον Αἰλεῖμ, καὶ ἀναμέσον Σινᾶ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. 3, 11-18).

Υἱέ, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὅν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱόν, ὃν παραδέχεται. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστὶ. Μῆκος γὰρ βίου, καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ

ἀριστερᾶ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα ἐκ τοῦ
στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται
δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ
γλώσσης φορεῖ. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ
καλαί, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς μετ'
εἰρήνης· Ξύλον ζωῆς ἐστὶ πᾶσι τοῖς
ἀντεχομένοις αὐτῆς, **καὶ τοῖς**
ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτήν, ὡς ἐπὶ
Κύριον ἀσφαλῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Αναγνώσμα
(Κέφ. 60, 11-16).

Τάδε λέγει Κύριος· Ἄνοιχθήσονται αἱ
πύλαι σου Ἱερουσαλήμ ἡμέρας καὶ
νυκτὸς οὐ διὰ παντός, κλεισθήσονται,
τοῦ εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν,
καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ
ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵτινές σοι οὐ
δουλεύσουσιν ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη
ἐρημία ἐρημωθήσονται. Καὶ ἡ δόξα του
Λιβάνου πρὸς σὲ ἥξει, ἐν κυπαρίσσῳ καὶ
πεύκῃ καὶ κέδρῳ, ἅμα δοξάσαι τὸν τόπον
τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν
μου δοξάσω. Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ
δεδοικότες οἱ υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων
σε, καὶ παροξυνάντων σε, καὶ
προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν
σου πάντες οἱ παροξύναντές σε, καὶ
κληθήσῃ Πόλις Κυρίου Σιών τοῦ Ἁγίου
Ἰσραήλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε
καταλελειμμένην καὶ μεμισημένην, Καὶ

οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι· καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι καὶ γνώση, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε, καὶ ὁ ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης** της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων

τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ **(κώμη, πόλει)** ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἅπαξ)**
- Ἔ**τι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας **τῶν αἰώνων.**

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν.

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
 Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
 δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
 αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
 καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
 δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
 δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς
 δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
 ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
 δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
 Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς**
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν**
 ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἀντιλαβοῦ,** σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,**
 εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
 Κυρίου, αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,**
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν**
ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς**
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς**
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν,**
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,**
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**
- Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος Θεὸς**
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

**ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

**Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ
αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ
ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν
νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης
ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ
διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.**

**Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλόγημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν,
Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος α' Ἀνδρέου
Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον ὡς ἀληθῶς, ἡ ἀγιόφθογγος
ῥῆσις τοῦ Δαυΐδ πέρας εἴληφεν· ἰδοὺ
γὰρ ἐμφανῶς, τὸ τῶν ἀχράντων
ποδῶν σου προσκυνοῦμεν
ὑποπόδιον· καὶ ἐν τῇ τῶν πτερύγων
σου ἐλπίζοντες σκιᾶ, πανοικτίρμον
βοῶμέν σοι· Σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ
φῶς τοῦ προσώπου σου, καὶ
ἀνύψωσον τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ σου
τὸ κέρασ, τῇ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου
ἀνυψώσει, Χριστέ πολυέλεε.

Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τοῦ Σταυροῦ.
Ἦχος πλ. α', Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός, τῆς
εὐσεβείας τὸ ἀήττητον τρόπαιον, ἡ θύρα
τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν
στηριγμός, τὸ τῆς Ἐκκλησίας
περιτείχισμα· δι' οὗ ἐξηφάνισται, ἡ
φθορὰ καὶ κατήργηται, καὶ κατεπόθη,
τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν,
ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια. Ὅπλον
ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα
Μαρτύρων Ὁσίων, ὡς ἀληθῶς

ἐγκαλλώπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν
αὐτοῦ, Ὅτι Ἅγιός ἐστιν.

Χαίροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, δι' οὗ
ἐλύθη τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς
ὄντως χαρᾶς σημεῖον, ὁ καταράσσω
ἐχθρούς, ἐν τῇ σῆ ὑψώσει πανσεβάσμιε·
ἡμῶν ἡ βοήθεια, Βασιλέων κραταίωμα,
σθένος δικαίων, ἱερέων εὐπρέπεια, ὁ
τυπούμενος, καὶ δεινῶν ἐκλυτρούμενος,
ράβδος ἡ τῆς δυνάμεως, ὑφ' ἧς
ποιμαινόμεθα, ὄπλον εἰρήνης ἐν φόβῳ, ὃ
περιέπουσιν Ἄγγελοι, Χριστοῦ θεία δόξα,
τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰῶνος εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ
τῆς γῆς.

Χαίροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγός, τῶν
ἀσθενούντων ἰατρός, ἡ ἀνάστασις,
ἀπάντων τῶν τεθνεώτων, ὁ ἀνυψώσας
ἡμᾶς, εἰς φθορὰν πεσόντας, Σταυρὲ τίμιε·
δι' οὗ διαλέλυται, ἡ φθορὰ καὶ
ἐξήνθησεν, ἡ ἀφθαρσία, καὶ βροτοὶ
ἐθεώθημεν, καὶ διάβολος, παντελῶς
καταβέβληται. Σήμερον ἀνυψούμενον,
χερσὶ καθορῶντές σε, Ἀρχιερέων
ὑψοῦμεν, τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσῳ σου,
καὶ σὲ προσκυνοῦμεν, ἀρυόμενοι
πλουσίως τὸ μέγα ἔλεος.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Ἦχος πλ. δ'
Ἰωάννου Μοναχοῦ.**

**Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν
ἐαυτῷ, τὸν Ἀμαλήκ καταβαλὼν
ἐτροπώσατο· καὶ Δαυΐδ ὁ μελωδός,
ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προσκυνεῖσθαι
διετάξατο, τίμιον Σταυρόν σου, Χριστέ ὁ
Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ
προσκυνοῦντες χεῖλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν
καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ,
ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· **Κύριε σὺν τῷ
Ληστῇ τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς.****

**Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.**

Τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,**

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'.

**Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ
 εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
 τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων
 δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ
 τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα. (ἐκ γ ').**

Ὁ διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς
 καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**

- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ

ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιόντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιστώτου λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρά Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τούς αἰῶνας **τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ὁ Ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

**ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Ὁ Ἀναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν**

εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
 σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 Μητροπόλει, Ἐνορία καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
 αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
 Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
 τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
 Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον,
 σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
 Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
 Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε
 ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
 Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
 ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
 παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς,
 δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
 Σταυροῦ, οὐ τὴν ὑψώσιν εορτάζομεν·
 προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων
 δυνάμεων ἄσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ
 τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου
 προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν

ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ
θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἀγίου
(τοῦ ναοῦ)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· τοῦ
ἀγίου**(τῆς ἡμέρας)**, οἷ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Ἄμην.

**Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἄμην.

Τῆ Ἰδ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς

Σεπτεμβρίου 2023.

Πεμπτῆ. Ἰε' Εβδομάδα Ματθαίου.

Ἦχος πλ. α'.

**Ἡ Παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ Τιμίου καὶ
Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.**

ΟΡΘΟΣ.

Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον

ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

**Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν,**

πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
 ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
 ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
 αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
 τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
 ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
 ἐλέησον.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
 ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
 ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
 ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
 ἐλέησον.**

Ἵτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ
 ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,**

**νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμην.

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (ἐκ γ').**

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου **(ἐκ
β').**

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.
φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.
οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντα τοὺς ἐχθραίνοντάς
μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.
τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου

Ψαλμὸς 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ
τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου·
οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ
σαρκί μου·

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα,
ώρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ
ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ
ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν
μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·
καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
αὐτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούση,
Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί
μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’
ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.

ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ
διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ
μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωται
ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ
μισοῦντές με ἀδίκως·
οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον
ἀγαθωσύνην.

μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου,
μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ·
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς

σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς
σωτηρίας μου

Ψαλμὸς 62.

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω·
ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὠφθην σοι τοῦ ἰδεῖν
τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.
ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖ ἡ
ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
τὸ στόμα μου.

εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ
σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν
μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
 Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν
 αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
 ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

ἐν τοῖς ὄρθοις ἐμελέτων εἰς σέ
 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη
 τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
 ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
 δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ').
Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ').
Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
 ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
 κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
 ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ
 ζωὴ μου τῷ ἄδη ἤγγισε·
 προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
 εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
 ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
 ὡσεὶ τραυματῆαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
 ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
 χειρός σου ἀπώσθησαν.
 ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν

σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
 ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ
 πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
 ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).
 ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
 ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς, παρεδόθην
 καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.
 οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ
 πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
 τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
 χεῖράς μου·
 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
 ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
 ἐξομολογήσονται σοι;
 μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
 σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
 θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
 γῆ ἐπιλελησμένη;
 κάγῳ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
 πρωῒ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.
 ἵνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου,
 ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 πτωχὸς εἶμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
 νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
 καὶ ἐξηπορήθην.
 ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ
 φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με,
 ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν
 ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
 ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον

καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ
ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί,
πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
αὐτοῦ·

εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ·

τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν
σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἄετοῦ ἡ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρίμα
πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆι,
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
αἰῶνα μηνιεῖ·

οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν

ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν
 ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
 ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
 γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
 καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
 δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
 ἀνομίας ἡμῶν.

καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε
 Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
 ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
 ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει·
 ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
 ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
 τόπον αὐτοῦ.

τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
 καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
 φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
 αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
 μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
 ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν
 θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
 πάντων δεσπόζει.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
 αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν
 λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
 λόγων αὐτοῦ.

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις
αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ
θέλημα αὐτοῦ·

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ
εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου·

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου,
ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος·

καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
χειρῶν σου ἐμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

(διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ

πρόσωπόν σου ἀπ' ἑμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον.

ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός
σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι,
Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου·
ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
πρὸς σὲ κατέφυγον.

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
σύ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία.
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ
θλίψεως τὴν ψυχὴν μου·
καὶ ἐν τῷ ἑλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου **(ἐκ β')**.
τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
γῆ εὐθεία.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,

τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοῦς

καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

**Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.**

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην
αὐτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'.

**Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα. (ἐκ γ ').**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

**Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα Ἰηχος
α' Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.**

**Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον
προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν
αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων·
Παράδεισον ἠνέωξας Σωτήρ, τῷ πίστει
προσελθόντι σοι Ληστῆ· καὶ τρυφῆς
κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου
Κύριε. Δέξαι ὡσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς,**

κραυγάζοντας· Ἠμάρτομεν, πάντες τῆ
εὐσπλαγχνία σου, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον
προσκυνοῦμεν Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν
αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων·
Παράδεισον ἠνέωξας Σωτήρ, τῷ πίστει
προσελθόντι σοι Ληστῆ· καὶ τρυφῆς
κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου
Κύριε. Δέξαι ὡσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς,
κραυγάζοντας· Ἠμάρτομεν, πάντες τῆ
εὐσπλαγχνία σου, μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα
Ἦχος πλ. β'

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστέ τοῦ
Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη τοῦ
θανάτου Κύριε· ὄν γὰρ κατέπιε πόθῳ
Ἄδης, ἀπήμεσε τρόμῳ· ἔδειξας ἡμῖν τὸ
σωτήριόν σου Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν
σε, Υἱὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστέ τοῦ
Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη τοῦ
θανάτου Κύριε· ὄν γὰρ κατέπιε πόθῳ
Ἄδης, ἀπήμεσε τρόμῳ· ἔδειξας ἡμῖν τὸ
σωτήριόν σου Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν
σε, Υἱὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Πολυέλεος Ἦχος
πλ. δ' Τὸ προσταχθὲν.

**Προδιετύπου μυστικῶς πάλαι τῷ χρόνῳ,
ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, Σταυροῦ τὸν τύπον,
ὡς τὰς χεῖρας ἐξέτεινε σταυροφανῶς
Σωτήρ μου· καὶ ἔστη ὁ ἥλιος ἕως
ἐχθρούς, ἀνεῖλεν, ἀνθισταμένους σοι τῷ
Θεῷ· νῦν δὲ οὗτος ἐσκότισται, ἐπὶ
Σταυροῦ σε ὀρῶν, θανάτου κράτος
λύοντα, καὶ τὸν Ἄδην σκυλεύοντα.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Προδιετύπου μυστικῶς πάλαι τῷ χρόνῳ,
ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, Σταυροῦ τὸν τύπον,
ὡς τὰς χεῖρας ἐξέτεινε σταυροφανῶς
Σωτήρ μου· καὶ ἔστη ὁ ἥλιος ἕως
ἐχθρούς, ἀνεῖλεν, ἀνθισταμένους σοι τῷ
Θεῷ· νῦν δὲ οὗτος ἐσκότισται, ἐπὶ
Σταυροῦ σε ὀρῶν, θανάτου κράτος
λύοντα, καὶ τὸν Ἄδην σκυλεύοντα.**

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Ἀντίφωνον Α'.

**Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου.**

**Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη,
ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ
μου.**

**Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ
Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι.**

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ
Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα ...

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ
τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν ...

Ἄγιω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος
ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν
πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον Ἦχος δ'.

**Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ
σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.**

Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ
σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

**Στίχ. Ἦσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ὅτι
θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος.**

Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ
σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις
ἐπαναπαύη, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἄγιω Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (ἐκ γ').

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην, ιβ' 28 – 36.

Εἶπεν ὁ Κύριος Πάτερ, δόξασόν σου τὸ
ὄνομα. ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ, Καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω.
Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστῶς καὶ ἀκούσας ἔλεγεν
βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον,
Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη καὶ
εἶπεν Ἰησοῦς, Οὐ δὲ ἐμὲ ἡ φωνὴ αὕτη
γέγονεν ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶν
τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ
κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· κἀγὼ
ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντα ἐλκύσω
πρὸς ἑμαυτόν. Τοῦτο δὲ ἔλεγεν
σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν
ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ
ὄχλος, Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι
ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σὺ

λέγεις ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν ὑμῖν ἐστίν. περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτία οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. **Ὡς τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. **Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.**

Ψαλμὸς 50.

- **Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν**

οϊκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
- ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 - ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 - ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
 - ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
 - διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
 - ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
 - Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
 - ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
 - ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.
- Και ἐλέησόν με ὁ Θεός.**

Δόξα ... Ἦχος β'.

**Σύ μου σκέπη κραταιά ὑπάρχεις, ὁ
τριμερῆς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἀγίασόν
με τῆ δυνάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ,
προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.**

Καὶ νῦν ...

**Σύ μου σκέπη κραταιά ὑπάρχεις, ὁ
τριμερῆς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, ἀγίασόν
με τῆ δυνάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ,
προσκυνῶ καὶ δοξάζω σε.**

**Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.**

Τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'

**Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, Χριστιανῶν ἡ
ἐλπίς, πεπλανημένων ὁδηγέ,
χειμαζομένων λιμὴν, ἐν πολέμοις νῆκος,
οἰκουμένης ἀσφάλεια, ἀσθενούντων
ιατρέ, νεκρῶν ἡ ἀνάστασις, ἐλέησον
ἡμᾶς.**

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου ...

Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς ...

KANONEΣ.

**Ὁ Κανὼν, ὃς τήνδε τὴν ἀκροστιχίδα
φέρει. Σταυρῷ πεποιθώς, ὕμνον
ἐξερεύγομαι. Ποίημα τοῦ Κυρίου
Κοσμᾶ. Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. δ' Εἰρμὸς.**

**«Σταυρόν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας
 ῥάβδω, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
 πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς,
 Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν,
 ἐπ' εὖρους διαγράψας τὸ ἀήττητον
 ὄπλον. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν,
 ὅτι δεδόξασται».**

Τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τοῦ ἀχράντου
 πάθους, ἐν ἑαυτῷ προέφηγε, τῶν ἱερῶν
 μεσούμενος, Σταυρῷ δὲ σχηματισθεῖς,
 τεταμέναις τρόπαιον, παλάμαις ἤγειρε,
 τὸ κράτος διολέσας, Ἀμαλήκ τοῦ
 πανώλους· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ
 ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Δόξα ..

**Ἀνέθηκε Μωϋσῆς, ἐπὶ στήλης ἄκος,
 φθοροποιοῦ λυτήριον, καὶ ἰοβόλου
 δῆγματος· καὶ ξύλῳ τύπῳ Σταυροῦ, τὸν
 πρὸς γῆν συρόμενον, ὄφιν προσέδησεν,
 ἐγκάρσιον ἐν τούτῳ, θριαμβεύσας τὸ
 πῆμα· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν,
 ὅτι δεδόξασται.**

Καὶ νῦν ..

**Ἵπέδειξεν οὐρανός, τοῦ Σταυροῦ τὸ
 τρόπαιον, τῷ εὐσεβείας κράτορι, καὶ
 Βασιλεῖ θεόφρονι, ἐχθρῶν ἐν ᾧ
 δυσμενῶν, κατεβλήθη φρύαγμα· ἀπάτη
 ἀνετράπη δέ· καὶ πίστις ἐφηπλώθη, γῆς
 τοῖς πέρασι θεία διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ
 Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.**

**Κανών α', Ὠδὴ γ', τῆς Ἑορτῆς Ἰηχος πλ.
δ' Ὁ Εἰρμὸς.**

**«Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου
παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ
προκρίνει τὸν ἱερέα, τῇ στειρευούσῃ δὲ
πρώην, Ἐκκλησία νῦν ἐξήνθησε, ξύλον
Σταυροῦ,
εἰς κράτος καὶ στερέωμα».**

Δόξα ...

Ὡς ἐπαφῆκε ῥαπιζομένη ὕδωρ
ἀκρότομος, ἀπειθοῦντι λαῷ, καὶ
σκληροκαρδίῳ, τῆς θεοκλήτου ἐδήλου,
Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον, ἧς ὁ Σταυρός,
τὸ κράτος καὶ στερέωμα.

Καὶ νῦν ..

Πλευρᾶς ἀχράντου λόγχῃ τρωθείσης,
ὕδωρ σὺν αἵματι ἐξεβλήθη, ἐγκαινίζον
διαθήκην, καὶ ῥυπτικὸν ἁμαρτίας·
τῶν πιστῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα, **καὶ
Βασιλέων κράτος καὶ στερέωμα.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Τὸ προσταχθὲν

**Ἐν Παραδείσῳ με τὸ πρὶν, ξύλον
 ἐγύμνωσεν, οὐ̅περ τῆ̅ γεύσει, ὁ ἐχθρὸς
 εἰσφέρει νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ
 ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις
 φέρον, ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος
 ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὁρῶντες
 ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί,
 συμφώνως ἀνακράξωμεν· Πλήρης δόξης
 ὁ οἶκός σου.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Ἐν Παραδείσῳ με τὸ πρὶν, ξύλον
 ἐγύμνωσεν, οὐ̅περ τῆ̅ γεύσει, ὁ ἐχθρὸς
 εἰσφέρει νέκρωσιν, τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ
 ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις
 φέρον, ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος
 ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὁρῶντες
 ὑψούμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοί,
 συμφώνως ἀνακράξωμεν· Πλήρης δόξης
 ὁ οἶκός σου.**

**Κανών α', Ὡδή δ', τῆς Ἑορτῆς Ἦχος πλ.
δ' Ὁ Εἰρμός.**

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα».

Πικρογόνους μετέβαλε, ξύλω Μωϋσῆς
πηγὰς ἐν ἐρήμῳ πάλαι, τῷ Σταυρῷ πρὸς
τὴν εὐσέβειαν, τῶν ἐθνῶν προφαίνων
τὴν μετάθεσιν.

Ὁ βυθῷ κολπωσάμενος, τέμνουσαν
ἀνέδωκεν Ἰορδάνης ξύλω, τῷ Σταυρῷ καὶ
τῷ Βαπτίσματι, τὴν τομὴν τῆς πλάνης
τεκμαιρόμενος.

Δόξα ...

Ἱερῶς προστοιβάζεται, ὁ τετραμερῆς
λαὸς προηγούμενος, τῆς ἐν τύπῳ
μαρτυρίου σκηνῆς, σταυροτύποις τάξεσι
κλειζόμενος.

Καὶ νῦν ...

Θαυμαστῶς ἐφαπλούμενος, τὰς ἡλιακὰς
βολὰς ἐξηκόντισεν, ὁ Σταυρός· καὶ
διηγήσαντο, οὐρανοὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν.

Καταβασία

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

**Κανών α', Ὡδὴ ε', τῆς Ἑορτῆς ἤχος πλ.
δ' Ὁ Εἰρμός.**

«Ὡ τρισμακάριστον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη
Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ
πέπτωκεν ὁ ξύλω ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ
δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί,
τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν».

Σὲ τὸ ἀοίδιμον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη
Χριστός, τὴν Ἐδέμ φυλάττουσα,
στρεφομένη ῥομφαία, Σταυρὲ ἠδέσθη, τὸ
φρικτὸν δὲ Χερουβίμ, εἴξε τῷ σοὶ παγέντι
Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα ...

Ἐποχθονίων δυνάμεις, ἀντίπαλοι τοῦ
Σταυροῦ, φρίττουσι χαραττόμενον, τὸ
σημεῖον ἐν ἀέρι ᾧ πολοῦσιν· οὐρανίων
γηγενῶν, γένος δὲ γόνυ κάμπτει Χριστῷ,
τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν.

Καὶ νῦν ...

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις, φανεῖς ὁ Θεῖος
Σταυρός, ἐσκοτισμένοις ἔθνεσι, τοῖς ἐν
πλάνῃ ἀπάτης τὸ Θεῖον φέγγος,
ἀπαστράψας οἰκειοῖ, τῷ ἐν αὐτῷ παγέντι
Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Καταβασία

Ὡ τρισμακάριστον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη
Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, δι' οὗ
πέπτωκεν ὁ ξύλω ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ
δελεασθεὶς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί,
τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν.

**Κανὼν α', Ὡδὴ ς', τῆς Ἑορτῆς Ἰηχος πλ. δ'
Ὁ Εἰρμὸς.**

«Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας
Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ
σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς·
ὄθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον
Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ
προσπαγέντος, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ
τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον
φωτίσαντος».

Δόξα ...

Ὁ γήρα καμφθεὶς, καὶ νόσω τρυχωθεὶς,
ἀνωρθοῦτο Ἰακὼβ χειρὰς ἀμείψας, τὴν
ἐνέργειαν φαίνων τοῦ ζωηφόρου
Σταυροῦ· τὴν παλαιότητα καὶ γάρ, τοῦ
νομικοῦ σκιώδους, γράμματος
ἐκαινογράφησεν, ὁ ἐν τούτῳ σαρκὶ
προσπαγεὶς Θεός, καὶ τὴν ψυχόλεθρον
νόσον, τῆς πλάνης ἀπήλασε.

Καὶ νῦν ...

Νεαζούσαις θεὶς παλάμας, ὁ θεῖος
Ἰσραήλ, σταυροειδῶς κάραις ἐδήλου, ὡς
πρεσβύτερον κλέος ὁ νομολάτρης λαός·
ὑποπτευθεὶς ὄθεν οὕτως ἐξηπατῆσθαι,

οὐκ ἠλλοίωσε τὸν ζωηφόρον τύπον·
 ὑπερέξει λαὸς γὰρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,
νεοπαγῆς ἀνεβόα, Σταυρῷ τειχιζόμενος.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
 Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
 Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἦχος δ' Αὐτόμελον.

**Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῆ
 ἐπωνύμῳ σου καινῆ πολιτεία, τοὺς
 οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός.
 Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
 πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν**

αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
 συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, **ὄπλον**
εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανὸν ἀρθεῖς ἐν
Παραδείσῳ, καὶ ῥήματα τὰ ἄρρητα καὶ
 θεῖα, ἃ οὐκ ἐξὸν γλώσσαις λαλεῖν, τὶ τοῖς
 Γαλάταις γράφει, ὡς ἐρασταὶ τῶν
 Γραφῶν, ἀνέγνωτε καὶ ἔγνωτε. Ἐμοί,
 φησί, καυχᾶσθαι μὴ γένοιτο, πλήν εἰ μὴ
 ἐν μόνῳ τῷ Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου, ἐν ᾧ
 παθῶν, ἔκτεινε τὰ πάθη. Αὐτὸν οὖν καὶ
 ἡμεῖς βεβαίως κρατῶμεν τοῦ Κυρίου τὸν
 Σταυρὸν καύχημα πάντες· ἔστι γὰρ
 σωτήριον ἡμῖν τοῦτο τὸ ξύλον, **ὄπλον**
εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

Τῇ ΙΔ' τοῦ μηνός Σεπτεμβρίου, ἡ
παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Στίχοι.

Τὰς ἐν λάρυγγι Σῶτερ ὑψώσεις φέρει,
 Ὑψούμενον βλέπουσα τὸν Σταυρὸν
 κτίσις.

Ὑψώθη δεκάτη, Σταυροῦ ξύλον, ἡδὲ
 τετάρτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ κοίμησις τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου

Κωνσταντινουπόλεως τοῦ
 Χρυσοστόμου· ἐν ταύτῃ γὰρ
 ἀνεπαύσατο, ἀλλὰ διὰ τὴν Ἑορτὴν τοῦ
 τιμίου Σταυροῦ μετετέθη ἡ τούτου
 Ἑορτὴ εἰς τὸν Νοέμβριον μῆνα.
 Καὶ μνήμη τῆς εὐσεβεστάτης Βασιλίσης
 Πλακίλλης, συζύγου γενομένης τοῦ
 μεγάλου Βασιλέως Θεοδοσίου.

Στίχοι.

Φθαρτὸν λιποῦσα στέμμα γῆς ἡ
 Πλακίλλα,
 Ἐν οὐρανοῖς ἄφθαρτον εὕρηκε στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις
 Πατέρων ἡμῶν, τῶν συνελθόντων ἐν τῇ
 Ἁγίᾳ καὶ Οἰκουμενικῇ Ἑκτη Συνόδῳ, ἐπὶ
 τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ
 Πωγωνάτου, υἱοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ
 δευτέρου, τοῦ καλουμένου Ῥινοτμήτου,
 Σεργίου τὴν Ἐκκλησίαν
 Κωνσταντινουπόλεως ἰθύνοντος, καὶ
 Ἀγάθωνος τῶν Ῥωμαίων. Ἡθροίσθη δὲ
 ἐν τῷ Τρούλλῳ τοῦ Παλατίου, τῷ
 λεγομένῳ, Ὠάτῳ, ἀναθέματι
 καθυποβαλοῦσα Σέργιον, καὶ Πύρρον,
 καὶ Πέτρον, καὶ Παῦλον, Ἐπισκόπους
 γενομένους Κωνσταντινουπόλεως·
 Μακρόβιον τε τὸν Ἀντιοχείας, καὶ Κῦρον
 τὸν Ἀλεξανδρείας, καὶ Ὀνώριον τὸν
 Ῥώμης, Στέφανόν τε καὶ Πολυχρόνιον,
 καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς. Ἦτις ἁγία Σύνοδος

ἐπὶ μὲν τοῦ δηλωθέντος Κωνσταντίνου
τοῦ Πωγωνάτου συνηθροίσθη· ἡ δὲ τῶν
Κανόνων ἔκδοσις ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ
υἱοῦ αὐτοῦ γέγονε.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Πάπα.**

Στίχοι.

Ἦδεῖτο Πάπας πρὸς τὰ στίγματα στένειν,
Βοηθὸν ἐγγὺς τὸν Θεὸν κεκτημένος.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς
Θεοκλῆς ξίφει τελειοῦται.**

Στίχοι.

Πρὸς κλῆσιν ἤκει καὶ Θεοκλῆς τὴν ἄνω,
Ἔχων ὄχημα τὴν τομὴν τὴν ἐκ ξίφους.

**Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ ἅγιος Βαλεριανός, τὸ
νήπιον, ξίφει τελειοῦται.**

Στίχοι.

Βαλεριανῶ τῷ μικρῶ Θεὸς μέγας,
Ἐν οὐρανῶ δέδωκε πάμμεγα στέφος.

**Ὁ ἅγιος νέος ὀσιομάρτυς Μακάριος, ὁ
ἐν Θεσσαλονίκη μαρτυρήσας κατὰ τὸ
1527, ὁ καὶ μαθητὴς χρηματίσας τοῦ
Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως
Νήφωνος, ξίφει τελειοῦται.**

**Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ.**Ὦδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄.**

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας
 ῥάβδω, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
 πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς,
 Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν,
 ἐπ' εὖρους διαγράψας τὸ ἀήττητον
 ὄπλον. Διὸ Χριστῷ ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν,
 ὅτι δεδόξασται.

Ὦδὴ γ΄.

Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου
 παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ
 προκρίνει τὸν ἱερέα, τῇ στειρευούσῃ δὲ
 πρῶην, Ἐκκλησία νῦν ἐξήνθησε, ξύλον
 Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Ὦδὴ δ΄.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
 μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
 ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ὦδὴ ε΄.

Ὦ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ ἐτάθη
 Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, δι' οὗ
 πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ
 δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί,
 τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς
 ἡμῶν.

Ὦδὴ ς΄.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις, παλάμας,
 Ἴωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ
 σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς.

Ὅθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον
 Ἀνάστασιν ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκί
 προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ
 τριημέρω ἐγέρσει τὸν κόσμον
 φωτίσαντος.

Ὦδὴ ζ'.

Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου,
 δυσσεβοῦς λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον
 ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς.
 Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε,
 θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον, ἀλλ'
 ἀντηχούντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ
 συνόντες ἔψαλλον· ὁ ὑπερύμνητος τῶν
 Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η'.

**Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
 προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

**Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος
 ἰσάριθμοι, Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν,
 ὑμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ
 πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ
 ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον,
 Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.**

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
 ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

**Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται ανῶν α',
 Ὦδὴ θ', τῆς Ἑορτῆς Ἰηχος πλ. δ' Ὁ
 Εἰρμὸς.**

«Μυστικῶς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος,
 ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ'
 οὔ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῆ,
 πεφυτούργηται δένδρον. Διὸ νῦν
 ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ
 μεγαλύνομεν». **.(Δίς).**

Ἀγαλλέσθω τὰ δρυμοῦ ξύλα σύμπαντα,
 ἀγιασθείσης τῆς φύσεως αὐτῶν, ὑφ' οὔ
 περ ἐξ ἀρχῆς, ἐφυτεύθη Χριστοῦ,
 τανυθέντος ἐν ξύλῳ· δι' οὔ νῦν
 ὑψουμένου, προσκυνοῦμεν αὐτόν καὶ
 μεγαλύνομεν.

Ἱερὸν ἠγέρθη κέρας θεόφροσι, τῆς
 κεφαλῆς τῶν ἀπάντων ὁ Σταυρός, ἐν ᾧ
 ἀμαρτωλῶν νοουμένων, συνθλῶνται τὰ
 κέρατα πάντα, δι' οὔ νῦν ὑψουμένου,
προσκυνοῦμεν αὐτόν καὶ μεγαλύνομεν.

Εἰρμὸς ἄλλος.

«Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει
 προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ
 κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ
 Προμήτορος ἡ παγγενῆς κατάρα
 διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς
 Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν
 οὐρανῶν μεγαλύνουσι».

Μὴ τὴν πικρίαν τὴν τοῦ ξύλου, ἐάσας
 ἀναιρέσιμον Κύριε, διὰ Σταυροῦ τελείως
 ἐξήλειψας· ὅθεν καὶ ξύλον ἔλυσε ποτέ,

πικρίαν ὑδάτων Μερρᾶς, προτυποῦν τοῦ
 Σταυροῦ τὴν ἐνέργειαν· ἦν πᾶσαι αἱ
 Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Δόξα ...

Ἄδιαλείπτως βαπτομένους, τῷ ζόφῳ τοῦ
 προπάτορος Κύριε, διὰ Σταυροῦ
 ἀνύψωσας σήμερον· ὡς γὰρ τῆ πλάνη
 ἄγαν ἀκρατῶς, ἡ φύσις προκατηνέχθη,
 παγκλήρως ἡμᾶς πάλιν ἀνώρθωσε, τὸ
 φῶς τὸ τοῦ Σταυροῦ σου· ὃν οἱ πιστοὶ
 μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν ...

Ἵνα τὸν τύπον ὑποδείξης, τῷ κόσμῳ
 προσκυνούμενον Κύριε, τὸν τοῦ Σταυροῦ
 ἐν πᾶσιν ὡς ἔνδοξον, ἐν οὐρανῶ
 ἐμόρφωσας, φωτὶ ἀπλέτῳ ἠγλαϊσμένον,
 Βασιλεῖ πανοπλίαν ἀήττητον· ἦν πᾶσαι
αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν
μεγαλύνουσιν.

Καταβασία Ὠδὴ θ'. Ἦχος πλ. δ'.

Μυστικῶς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος,
 ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ'
 οὔ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῆ,
 πεφυτούργηται δένδρον. Διὸ νῦν
 ὑψουμένου, **προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ**
μεγαλύνομεν.

Ἄλλη.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει
 προσγενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ
 κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ

Προμήτορος ἢ παγγενῆς κατάρα
 διαλέλυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς
 Θεομήτορος, ἣν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν
 οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
 μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
 οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Ἐξαποστειλάριον Ἦχος β' Τῶν μαθητῶν
 ὁρώντων σε.**

**Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς
 οἰκουμένης· Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς**

Ἐκκλησίας, Σταυρός, Βασιλέων τὸ
κραταίωμα· Σταυρός, Πιστῶν τὸ
στήριγμα· Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ
τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα. **(Δίς)**
Ἐξαποστειλάριον, Ἔτερον, ὃ λέγεται
ἄπαξ Ἦχος β' Γυναῖκες ἀκουτίσθητε
Σταυρὸς ὑψοῦται σήμερον, καὶ κόσμος
ἀγιάζεται· ὁ γὰρ Πατρὶ συνεδρεύων, καὶ
Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, ἐν τούτῳ χεῖρας
ἀπλώσας, τὸν κόσμον ὅλον εἵλκυσας,
πρὸς σὴν Χριστὲ ἐπίγνωσιν· τοὺς οὖν εἰς
σὲ πεποιθότας, **θείας ἀξίωσον δόξης.**

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ**
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ· **Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.**

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στιχηρὰ Προσόμοια Ἦχος πλ. δ' Ὡ τοῦ
παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ
ζωηφόρον φυτόν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος,
εἰς ὕψος αἰρόμενος, ἐμφανίζεται
σήμερον· δοξολογοῦσι πάντα τὰ πέρατα·

ἐκδειματοῦνται δαίμονες ἅπαντες, ὡς οἶον δῶρημα, τοῖς βροτοῖς κεχάρισται! δι' οὗ Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὸ ζωηφόρον φυτόν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος αἰρόμενος, ἐμφανίζεται σήμερον· δοξολογοῦσι πάντα τὰ πέρατα· ἐκδειματοῦνται δαίμονες ἅπαντες, ὡς οἶον δῶρημα, τοῖς βροτοῖς κεχάρισται! δι' οὗ Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ὁ μόνος εὐσπλαγχνος.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς βότρυν πλήρη ζωῆς, ὁ βαστάσας τὸν ὕψιστον, ἀπὸ γῆς ὑψούμενος, Σταυρὸς ὁρᾶται σήμερον· δι' οὗ πρὸς Θεὸν πάντες εἰλκύσθημεν, καὶ κατεπόθη εἰς τέλος θάνατος, Ὡ ξύλον ἄχραντον! ὑφ' οὗ ἀπολαύομεν τῆς ἐν Ἐδέμ, ἀθανάτου βρώσεως, Χριστὸν δοξάζοντες.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! εὖρος καὶ
μῆκος Σταυροῦ, οὐρανοῦ ἰσοστάσιον, ὅτι
θεία χάριτι, ἀγιάζει τὰ σύμπαντα, ἐν
τούτῳ ἔθνη βάρβαρα ἠττηνται· ἐν τούτῳ
σκῆπτρα ἀνάκτων ἠδρασται. Ὡ θείας
κλίμακος! δι' ἧς ἀνατρέχομεν εἰς
οὐρανοὺς, ὑψοῦντες ἐν ἄσμασι, Χριστὸν
τὸν Κύριον.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρὸς τοῦ
Κυρίου, καὶ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ
πόθου, καὶ λαμβάνουσιν ἰάματα ψυχῆς
τε καὶ σώματος, καὶ πάσης μαλακίας.
Αὐτὸν ἀσπασώμεθα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ
φόβῳ· φόβῳ διὰ τὴν ἀμαρτίαν, ὡς
ἀνάξιοι ὄντες· χαρᾷ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν,
ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ, ὁ ἐν αὐτῷ
προσπαγεὶς Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ
μέγα ἔλεος.

Δοξολογία Μεγάλη.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν
ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

**Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην
σου δόξαν.**

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α' Ἐκ τρίτου.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων **διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

**Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ.**

**Μετὰ δὲ τὸ τέλος αὐτῆς ἀρχόμεθα
ψάλλειν τὸ Ἀσματικόν. Ὁ δὲ Ἱερεὺς,
λαβὼν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὸν Τίμιον
Σταυρὸν ἐπὶ δίσκου, μετὰ καὶ κλάδων
βασιλικῶν, ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ, καὶ
προπορευομένων τῶν Ἐξαπτερύγων καὶ
λαμπάδων καὶ θυμιατῶν, φέρει αὐτὸν ἐν
τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ὅπου
πληρουμένου τοῦ Ἀσματικοῦ,
ἐκφωνεῖ. Σοφία, Ὁρθοί! καὶ τίθησι τὸν
Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ προευτρεπισθέντος
Τετραποδίου, καὶ θυμιᾷ σταυροειδῶς,
ψάλλων τό, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν
σου, ἅπαξ, ὡσαύτως καὶ οἱ δύο Χοροὶ
ἀνά μίαν. Εἴθ' οὕτω, βαλὼν μετανοίας
τρεῖς, ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ τύχη, καὶ λαβὼν ἀνά
χεῖρας τὸν Τίμιον Σταυρὸν μετὰ
βασιλικῶν κλάδων, ἵσταται ἔμπροσθεν
τοῦ Τετραποδίου, καὶ βλέπων πρὸς
Ἀνατολὰς λέγει εἰς ἐπήκοον πάντων.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.**

**Καὶ ἀρχόμεθα τῆς πρώτης Ἐκατοντάδος,
τοῦ Κύριε ἐλέησον, σφραγίζοντος τοῦ
Ἱερέως ἐν ταῖς ἐνάρξεσι μετὰ τοῦ Τιμίου**

Σταυροῦ τρίς.
 Εἶτα κλίνει τὴν κεφαλὴν, ὅσον σπιθαμὴν
 ἀπέχειν τῆς γῆς, καὶ κατὰ μικρὸν
 ἀνίσταται, ἄχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς
 Ἑκατοντάδος.
 Εἶτα στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, καὶ βλέπων
 πρὸς Βορρᾶν, λέγει.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ
 ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας
 Ἑκατοντάδος, καὶ ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν
 δευτέραν ὑψωσιν, ὡς προέγραπται. Εἴθ'
 οὕτω, στραφεὶς πρὸς Ἀνατολὰς τοῦ
 Τετραποδίου, καὶ βλέπων πρὸς δυσμὰς
 λέγει.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
 ἡμῶν **(δεῖνος)** καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
 ἡμῶν ἀδελφότητος.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς τρίτης Ἑκατοντάδος.
 Πληρωθείσης δὲ καὶ ταύτης, στρέφεται ὁ
 Ἱερεὺς ἐπὶ τὸ Βόρειον μέρος, καὶ βλέπων
 πρὸς Νότον, λέγει.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς
 Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, υἰείας, καὶ
 σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν
 αὐτῶν.

Καὶ γίνεται ἡ τετάρτη ὕψωσις. Καὶ αὖθις
στρέφεται ἔμπροσθεν τοῦ Τετραποδίου,
καὶ βλέπων κατὰ Ἀνατολάς, λέγει.

**Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάντων τῶν
διακονούντων καὶ διακονησάντων ἐν τῇ
Ἁγίᾳ Μονῇ (ἡ Ἐκκλησίᾳ) ταύτῃ, ὑγείας,
σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν
αὐτῶν.**

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς πέμπτης Ἐκατοντάδος.
Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς, ὑψοῖ
τὸν Σταυρόν, ψάλλων τό, Ὁ ὑψωθεὶς ἐν
τῷ Σταυρῷ, καὶ εὐλογῶν δι' αὐτοῦ
σταυροειδῶς τὸν λαόν. Εἶτα, θέμενος τὸν
τίμιον Σταυρόν ἐπὶ τοῦ Τετραποδίου,
ψάλλει, ὃν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν
Δέσποτα, ἄπαξ, καὶ οἱ Χοροὶ ὁμοίως ἀνά
μίαν καὶ προσκυνεῖ εὐθὺς τὸν τίμιον
Σταυρόν, καὶ ἐφεξῆς πάντες. Ὅπου δὲ
παρευρίσκεται Ἀρχιερεὺς, αὐτὸς ὑψοῖ
τὸν Σταυρόν. Ἐν ὅσῳ δὲ γίνεται ἡ
προσκύνησις, ψάλλομεν τὰ παρόντα
Ἰδιόμελα.

Ἦχος β'

Δεῦτε Πιστοί, τὸ ζωοποιὸν ξύλον
προσκυνήσωμεν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ
Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἐκουσίως χεῖρας
ἐκτείνας, ὕψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν
μακαριότητα, οὓς πρὶν ὁ ἐχθρὸς, δι'

ἡδονῆς συλήσας, ἐξορίστους Θεοῦ
 πεποίηκε. Δεῦτε Πιστοί, ξύλον
 προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἠξιώθημεν, τῶν
 ἀοράτων ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς κάρας.
 Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τὸν
 Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν.
 Χαίροις Σταυρὲ τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ
 τελεία λύτρωσις. Ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι
 Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῆ σῆ
 δυνάμει, Ἰσμαηλίτην λαὸν κραταιῶς
 ὑποτάττοντες. Σὲ νῦν μετὰ φόβου
 Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι, τὸν ἐν σοὶ
 προσπαγέοντα Θεὸν δοξάζομεν λέγοντες·
 Κύριε, ὁ ἐν αὐτῷ σταυρωθεὶς, ἐλέησον
 ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἦχος πλ. α'

Δεῦτε λαοί, τὸ παράδοξον θαῦμα
 καθορῶντες, τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν
 προσκυνήσωμεν· ὅτι ξύλον ἐν
 Παραδείσῳ θάνατον ἐβλάστησε, τὸ δέ,
 τὴν ζωὴν ἐξήνθησεν, ἀναμάρτητον ἔχον
 προσηλωμένον τὸν Κύριον, ἐξ οὗ πάντα
 τὰ ἔθνη, ἀφθαρσίαν τρυγῶντες
 κραυγάζομεν· ὁ διὰ Σταυροῦ θάνατον
 καταργήσας, καὶ ἡμᾶς ἐλευθερώσας,
 δόξα σοι.

Ὁ αὐτός

Ἡ φωνὴ τῶν Προφητῶν σου, Ἡσαΐου καὶ
 Δαυΐδ, ἐπληρώθη ὁ Θεός, ἡ λέγουσα·
 Ἦξουσι πάντα τὰ ἔθνη Κύριε, καὶ
 προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου· ἰδοὺ γὰρ

ὁ λαός, ὃς τῆς σῆς ἀγαθὲ χάριτος
 πεπλήρωται, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου
 Ἱερουσαλήμ, ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας ὑπὲρ
 ἡμῶν, καὶ τῆ ἀναστάσει σου ζωοποιῶν,
 φύλαξον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. β'

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς
 γῆς ἀδύτων ἀνιστάμενον, τοῦ ἐν αὐτῷ
 παγέντος Χριστοῦ, πιστοῦται τὴν
 ἀνάστασιν· καὶ ἀνυψούμενον χερσὶν
 ἱεραῖς, τὴν αὐτοῦ πρὸς οὐρανοὺς
 καταγγέλλει ἀνύψωσιν, δι' ἧς τὸ
 ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν
 καταπτώσεως, εἰς οὐρανοὺς πολιτεύεται·
 διὸ εὐχαρίστως βοήσωμεν· Κύριε, ὁ
 ὑψωθεὶς ἐν αὐτῷ, καὶ δι' αὐτοῦ
 συνυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανίου χαρᾶς,
 ἀξίωσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ αὐτός

Ὁ τετραπέρατος κόσμος σήμερον
 ἀγιάζεται, τοῦ τετραμεροῦς ὑψουμένου
 σου Σταυροῦ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ
 κέρασ τῶν πιστῶν, συνυψοῦται Βασιλέων
 ἡμῶν, ἐν αὐτῷ τῶν δυσμενῶν
 συντριβόντων τὰ κέρατα. Μέγας εἶ Κύριε
 καὶ θαυμαστός ἐν τοῖς ἔργοις σου! δόξα
 σοι.

Ὁ αὐτός

Τῶν Προφητῶν αἱ φωναί, τὸ Ξύλον τὸ
 ἅγιον προκατήγγειλαν, δι' οὗ τῆς ἀρχαίας
 ἡλευθερώθη κατάρας, τῆς τοῦ θανάτου ὁ

Ἀδάμ· ἢ κτίσις σήμερον, ὑψουμένου
 τούτου, συνυψοῖ τὴν φωνήν, τὸ ἐκ Θεοῦ
 αἰτουμένη πλούσιον ἔλεος. Ἄλλ' ὁ μόνος
 ἐν ἐλέει ἀμέτρητος Δέσποτα, ἰλασμός
 γενοῦ ἡμῖν, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. δ'

Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου, Μωϋσέως ὁ
 Θεός, πεπλήρωται ἢ λέγουσα· Ὅψεσθε
 τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι
 τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρός
 ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης
 ἠλευθέρωται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ,
 Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα
 τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις
 Δαυϊτικοῖς, ὕμνον σοι προσφέροντα, καὶ
 λέγοντα· Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς
 γῆς ὁ Θεός, Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν,
 δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας, **ἀγαθὲ καὶ**
φιλόανθρωπε, Παντοδύναμε Κύριε δόξα
σοι.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α' Ἐκ τρίτου.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
 τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων
 δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων **διὰ**
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

ΤΗ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023.

ΠΕΜΠΤΗ. ΙΕ' Εβδομάδα ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

Ἦχος πλ. α'.

Ἡ Παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ Τιμίου καὶ
Ζωοποιῦ Σταυροῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ευλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νυν
καὶ αεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Αμήν.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσοούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εὐσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

Ἵτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι,
ἵνα τὶ ἐγκατέλιπές με; Μακρὰν ἀπὸ τῆς
σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν
παραπτωμάτων μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας,
καὶ οὐκ εἰσακούση, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ
εἰς ἄνοιαν ἐμοί.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Πάντες οἱ θεωροῦντές με
ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν
χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί,
ταῦροι πίονες περιέσχον με.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, Ἀμήν.**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Β΄.

Στίχ. Ἵνα τὶ ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος;
ὠργίσθη ὁ θυμὸς σου ἐπὶ πρόβατα
νομῆς σου;

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ
σταυρωθεὶς,, ψάλλοντάς σοι Ἄλληλούϊα.

Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς
ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ
σταυρωθεὶς,, ψάλλοντάς σοι Ἄλληλούϊα.

Στίχ. Ελυτρώσω ράβδον κληρονομίας
σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας
ἐν αὐτῷ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ
σταυρωθεὶς,, ψάλλοντάς σοι Ἄλληλούϊα.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ
τῆς γῆς.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

**Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος,
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.**

**Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
ὀργιζέσθωσαν λαοί, ὁ καθήμενος ἐπὶ
τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'.

**Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον** τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων **διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Στίχ. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλὸς
ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.

**Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον** τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων **διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί
σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν
ἐστὶ.

**Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον** τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων **διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθή.

Εἴσοδικόν.

Ἵψου̅τε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν. καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστι. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον Ἦχος δ' Αὐτόμελον.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός. Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος, ὁ ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ τῶν Χερουβείμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως

προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν
καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.
Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἁγιάσον ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
ὀσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας
Θεοτόκου, **καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.**

**Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν
Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν
δοξάζομεν. (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Δύναμις.

Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν
Δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν
δοξάζομεν.

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς.

Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν
αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
ὀργιζέσθωσαν λαοί, ὁ καθήμενος ἐπὶ
τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

**Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα 1:18-24.**

Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς
μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ
σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ.
Γέγραπται γάρ· «Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν
σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν
ἀθετήσω». Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεὺς;
Ποῦ συζητητῆς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ

ἐμώρνανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου
τούτου; Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ
Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας
τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς
μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς
πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι
σημεῖον αἰτοῦσι καὶ Ἕλληνες σοφίαν
ζητοῦσιν, ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν
ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν
σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν, αὐτοῖς
δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ
Ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ
Θεοῦ σοφίαν.

Ἀλληλουῖα Ἦχος α'.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς
ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς, ἐλυτρώσω ῥάβδον
κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ
κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Στίχ. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων,
εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ἰωάννην** ἁγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην, ιθ' 6 - 11,13 – 20,
25 - 28. 30.**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἐποίησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτόν ἀπολέσωσι. Καὶ παρεγένοντο πρὸς Πιλάτον, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Λάβετε αὐτόν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος οὗτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ Πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἶ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν. Ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ. Ἦν δὲ Παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ Βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· Ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ

Πιλᾶτος· Τὸν Βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω;
 Ἄπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν
 βασιλέα, εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν
 παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῆ.

Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ
 ἀπήγαγον. Καὶ βαστάζων τὸν Σταυρὸν
 αὐτοῦ, ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον
 Κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ
 Γολγοθᾶ· ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ
 μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ
 ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγραψε
 δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλᾶτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ
 τοῦ Σταυροῦ. Ἦν δὲ γεγραμμένον·

Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ὁ Βασιλεὺς τῶν
 Ἰουδαίων. Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ
 ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ
 τόπος τῆς πόλεως, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ
 Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστί,
 Ἑλληνιστί, Ῥωμαϊστί. Εἰστήκεισαν δὲ
 παρὰ τῷ Σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ Μήτηρ
 αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ,
 Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ
 Μαγδαληνῆ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν
 Μητέρα, καὶ τὸν Μαθητὴν παρεστῶτα ὃν
 ἠγάπα, λέγει τῇ Μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἰδοὺ
 ὁ υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ Μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ
 Μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας
 ἔλαβεν ὁ Μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια.
 Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα
 ἤδη τετέλεσται, κλίνας τὴν κεφαλὴν
 παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι,

ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ Σαββάτῳ, ἐπεὶ Παρασκευὴ ἦν, (ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τοῦ Σαββάτου,) ἠρώτησαν τὸν Πιλαῶτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἄρθῶσιν. ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῶ· Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχη αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος).

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ

πανσέπτω ναῶ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποιήσον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἰκάνωσον

ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δώῃς ἡμῖν ἀνένοχον καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν

προκοπήν βίου καὶ πίστεως καὶ
 συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
 πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
 λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
 ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
 μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
 βασιλείας ἀξιωθῆναι.

**Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε
 φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
 ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Οἱ τὰ Χερουβείμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
 καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
 ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
 ἀποθώμεθα μέριμναν.**

**Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
 ὑποδεξόμενοι.**

Ἡ Εἴσοδος τῶν Τιμίων Δώρων.

**Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
 δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.
 Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.**

**Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 Κύριε, ἐλέησον.**

Ἵπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καί τῶν
μετά πίστεως, εὐλαβείας καί φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καί ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καί
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καί ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καί ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καί
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καί συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καί εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν, σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου. Εὐδόκησον δὴ, Κύριε, τοῦ γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων σου Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον

Θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων, ἦν προσδεξάμενος εἰς τὸ
 ἅγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
 θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εὐωδίας,
 ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
 Ἁγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
 ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὀλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς ἱερwsύνας,
 Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἁγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν
 ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,
 εὐρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

**Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
 Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
 Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**+ Ειρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
ὁμολογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα
ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ἢ

**Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος
στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
ρύστης μου.**

**Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- **Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.**
- **Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τον ἐκ
τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο.**
- **Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα
ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.**

- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.
- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
- Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 - Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου, πρόσχωμεν, τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.
 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ

κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα,

Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Λάβετε, φάγετε. τοῦτό μου ἐστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ἄμήν.

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμα μου, τοῦ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ἄμην.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
 ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἄρτον τοῦτον,
 καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
 Θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
 Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
 Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
 Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
 τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
 Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
 τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
 Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβεραῆς
 δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
 κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ
 εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
 σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τό, Ἐξαιρέτως.

**Μυστικός εἶ Θεοτόκε Παράδεισος,
 ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν,
 ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ,
 ζωηφόρον ἐν γῆ,
 πεφυτούργηται δένδρον.
 Διὸ νῦν ὑψουμένου,
 προσκυνοῦντες αὐτόν,
 σὲ μεγαλύνομεν.**

**Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον,
ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.**

**Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.**

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὁρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσης τὴν χάριν τοῦ
Ἁγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
Διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ
Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς
τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν σου
θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὐκράτους

καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
 ὄμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῆ πρὸς
 καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
 στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
 σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν,
 σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἔθνῶν, τὰς
 τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
 κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου
 Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
 τὴν βασιλείαν σου, υἱοὺς φωτός καὶ
 υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
 εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
 ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
 ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
 καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
 πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
 Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
 πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
 καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
 ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
 προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
 ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
 θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας
 πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
 θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
 θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
 τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν,
 εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
 Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα
 τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
 Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ
 τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
 Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὧν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σὺ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ

Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆ καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐυπρόσδεκτον, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.**

**Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα
ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ἀφειλέταις ἡμῶν.**

**Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ὑποκεκλιότας σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἁγίου κοινωνίαν.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
 τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
 εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
 ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
 ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
 ἐλθέ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ
 συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως
 συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου
 χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
 Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
 δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ
 ἐλέησον με. **(3)**

Πρόσχωμεν

Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

**Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
 δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.**

Κοινωνικὸν.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ
 προσώπου σου, Κύριε. **Ἀλληλούϊα.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
 προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ___
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

Ἀμήν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

Ἀντί του "Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

" Ἦχος α'

**Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

**Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν
καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.**

**Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν
σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
ἁγίων μυστηρίων σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῷ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλουῖα,
Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.**

**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος (ἐκ γ').**

Ἀπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
 ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
 παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, οὐ τὴν ὑψωσιν εορτάζομεν ·
 προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων
 δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ
 τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου
 προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
 ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
 ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ
 καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ
 θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου
(τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
 θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ
 ἁγίου **(τῆς ἡμέρας)**, οὗ καὶ τὴν μνήμην
 ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων,
 ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, **ὡς ἀγαθὸς καὶ**
φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμήν.

ΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ
ΣΤΑΥΡΟΥ.

ΙΕΡΕΥΣ

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ
πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν
καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν
ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἄγαθέ, τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἄμήν.

Το Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ΄**).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ΄**).**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ,
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν
σήμερον.
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ἄμήν.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ ιβ΄).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.**

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός ν' (50)

**Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
Σου·**

καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας
μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ
παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν Σου ἐποίησα,

ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα
καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς
μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ
καθαρισθήσομαι·
πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα
λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα
τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου
καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,
καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς
ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου
Σου καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ
ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά
μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα

μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
 Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
 ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον,
 καρδίαν συντετριμμένην καὶ
 τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
 ἐξουδενώσει.
 Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν
 Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη
 Ἱερουσαλήμ.
 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
 ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα τότε
 ἀνοίσουσιν **ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου**
μόσχους.

Ψαλμός 69' (69)

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.
 Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.
 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ
 ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.
 Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ
 καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μου
 κακά.
 Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα
 αἰσχυρόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὔγε, εὔγε.
 Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ
 σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές Σε, ὁ Θεός καὶ
 λεγέτωσαν διαπαντός·
 Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος· οἱ ἀγαπῶντες τὸ
 σωτήριόν σου.
 Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός,

βοήθησόν μοι.
 Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ Σὺ, **Κύριε·
 μὴ χρονίσῃς.**

Ψαλμός ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
 ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
 Σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
 Σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
 δούλου Σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
 ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
 ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς
 αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ
 πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά
 μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
 ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου,
 ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων.
 Διεπέτασα πρὸς Σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ
 ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
 πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ'
 ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς
 καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός
 Σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ

πορεύσομαι,
 ὅτι πρὸς Σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.
 Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε·
 πρὸς Σὲ κατέφυγον,
 δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι
 Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
 Τὸ Πνεῦμά Σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν
 γῆ εὐθείᾳ·
 ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις
 με.
 Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως
 τὴν ψυχὴν μου
 καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
 ἐχθρούς μου.
 Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν
 ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός Σοῦ εἰμι.

Μικρά Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη,
 ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν Σε,
 εὐλογοῦμέν Σε, προσκυνοῦμέν Σε,
 δοξολογοῦμέν Σε,
 εὐχαριστοῦμέν Σοι, διὰ τὴν μεγάλην Σου
 δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
 παντοκράτορ·
 Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ
 Ἅγιον Πνεῦμα.
 Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς
 τοῦ Πατρός,

ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου,
ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν,
ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, Σὺ εἶ ὁ μόνος
Κύριος,
Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς.
Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω Σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά Σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ.

Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν
ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν Σοι.
Κύριε, πρὸς Σὲ κατέφυγον·
δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι
Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί Σου
ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός Σου τοῖς γινώσκουσί
Σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ
ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ Σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
 δικαιώματά Σου.
 Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
 δικαιώματά Σου.
 Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με ἐν τοῖς
 δικαιώμασί Σου.
 Κύριε, τὸ ἔλεός Σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ
 ἔργα τῶν χειρῶν Σου μὴ παρίδης.
 Σοὶ πρέπει αἶνος,
 Σοὶ πρέπει ὕμνος,
 Σοὶ δόξα πρέπει τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
 νῦν καὶ ἀεὶ, **καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.**

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα,
 παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
 γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
 Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν
 Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
 Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
 αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
 ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ
 ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ
 τὰ πάντα ἐγένετο.
 Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν
 ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν
 οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος
 ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
 ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου
Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.
Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς
Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ
καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι
ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας
οὐκ ἔσται τέλος.

**Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον,
τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς
ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
προφητῶν.**

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ
ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἕν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἄμήν.

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. δϷ. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ω τρισμακάριστε Σταυρέ καὶ
πανσεβάσμιε, σέ προσκυνοῦμεν οἱ
πιστοὶ καὶ μεγαλύνομεν,
ἀγαλλόμενοι τῇ θείᾳ σου
ἀνυψώσει. ἌλλϷ ὡς τρόπαιον καὶ
ὄπλον ἀπροσμάχητον, περιφρούρει

τε καί σκέπε τῆ σῆ χάριτι, τούς σοί
κράζοντας❖
Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

ΙΕΡΕΥΣ

Α΄ ΣΤΑΣΙΣ

Ἄγγελοι οὐρανόθεν ἀοράτως
κυκλοῦσι, Σταυρόν τόν ζωηφόρον ἐν
φόβῳ (τρῖς) καί φωτοπάροχον χάριν
λαμπρῶς παρεχόμενον, νῦν τοῖς
πιστοῖς βλέποντες, ἐξίστανται καί
ἴστανται βοῶντες πρὸς αὐτόν
τοιαῦτα❖

Χαῖρε Σταυρέ, οἰκουμένης φύλαξ❖

χαῖρε, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας.

Χαῖρε, ὁ πηγάζων ἀφθόνως ἰάματα❖

χαῖρε, ὁ φωτίζων τοῦ κόσμου τά
πέρατα.

Χαῖρε, ξύλον ζωομύριστον, καί
θαυμάτων θησαυρέ❖

χαῖρε, συνθετοτρισόλβιε, καί χαρίτων
παροχεῦ.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις ὑποπόδιον
θεῖον❖

χαῖρε, ὅτι ἐτέθης εἰς προσκύνησιν
πάντων.

Χαῖρε κρατήρ τοῦ νέκταρος
ἔμπλεως❖

χαῖρε, λαμπτήρ τῆς ἄνω
λαμπρότητος.

Χαῖρε, διὰ οὗ εὐλογεῖται ἡ κτίσις
 χαῖρε, διὰ οὗ προσκυνεῖται ὁ
 Κτίστης.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

**Βλέπουσα ἡ Ἐλένη ἑαυτήν ἐν
 ἐφέσει, φησί τῷ Βασιλεῖ
 θαρσαλέως Τό παμπόθητόν σου
 τῆς ψυχῆς εὐχερέστατόν μου τῆ
 σπουδῆ φαίνεται ζητοῦσα γοῦν
 τό κράτιστόν σοι τρόπαιον, ὡς
 λέγεις, κράζω
Ἄλληλούϊα.**

**Γνώσιν ἄγνωστον πρώην ἡ
 Βασίλισσα γνοῦσα, ἐβόησε πρὸς
 τοὺς ὑπουργοῦντας Ἐκ λαγόνων
 τῆς γῆς εὐρεῖν ἐν τάχει, καὶ δοῦναι
 τόν Σταυρόν σπεύσατε, πρὸς ὃν
 ἰδοῦσα ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλήν
 κράζουσα οὕτω**

Χαῖρε, χαρᾶς τῆς ὄντως σημείον
 χαῖρε, ἀρᾶς τῆς ἀρχαίας λύτρον.
 Χαῖρε, θησαυρός ἐν τῇ γῆ φθόνῳ
 κρυπτόμενος
 χαῖρε, ὁ φανείς ἐν τοῖς ἄστροις
 τυπούμενος.
 Χαῖρε, τετρακτινοπύρσευτε καὶ
 πυρίμορφε Σταυρέ

χαῖρε, κλῖμαξ ὑψοστήρικτε,
προοραθεῖσά ποτε.

Χαῖρε, τό τῶν Ἀγγέλων
γαληνόμορφον θαῦμα

χαῖρε, τό τῶν δαιμόνων
πολυστένακτον τραῦμα.

Χαῖρε, τερπνόν τοῦ Λόγου
κειμήλιον

χαῖρε, πυρός τῆς πλάνης σβεστήριον.

Χαῖρε, Σταυρέ, ἀπορούντων
προστάτα

χαῖρε, στερρέ εὐδρομούντων
ἀλεῖπτα.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

**Δύναμις ἡ τοῦ Ξύλου, ἐπιδέδεικται
τότε, πρὸς πίστωσιν ἀληθῆ τοῖς
πᾶσι καὶ τὴν ἄφωνόν τε καὶ
νεκράν πρὸς ζωὴν ἀνέστησε,
φρικτόν θέαμα τοῖς μέλλουσι
καρποῦσθαι σωτηρίαν, ἐν τῷ
μέλπειν οὕτως**

Ἀλληλούϊα.

**Ἔχουσα ἡ Ἐλένη, τὸ ἀήττητον ὄπλον,
ἀνέδραμε πρὸς τὸν ταύτης γόνον
ὁ δέ, μέγα σκιρτήσας εὐθύς,
ἐπιγνοὺς τὸν μέγιστον Σταυρόν
ἔχαιρε, καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν,
ἐβόα πρὸς αὐτόν τοιαῦτα**

Χαῖρε Σταυρέ, τοῦ φωτός δοχεῖον

χαῖρε, Σταυρέ, τῆς ζωῆς ταμεῖον.

Χαῖρε, ὁ δοτήρ χαρισμάτων τοῦ

Πνεύματος

χαῖρε, ὁ λιμήν ποντοπόρων

ἀχείμαστος.

Χαῖρε, τράπεζα, βαστάζουσα ὡσπερ

θῦμα τόν Χριστόν

χαῖρε, κλῆμα, βότρυον πέπειρον

φέρον οἶνον μυστικόν.

Χαῖρε, ὅτι τά σκῆπτρα τῶν ἀνάκτων

φυλάττεις

χαῖρε, ὅτι τάς κάρας τῶν δρακόντων

συνθλάττεις.

Χαῖρε, λαμπρόν τῆς πίστεως

γνώρισμα

χαῖρε, παντός τοῦ κόσμου διάσωσμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητούς εὐλογία

χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεόν μεσιτεία.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Ζῆλον ἔνδοθεν θεῖον, ἡ Ἐλένη

λαβοῦσα, ἐζήτησε καί εὔρε

σπουδαίως, τόν ἐν γῆ κρυπτόμενον

Σταυρόν, καί δεικνύμενον ἐν

οὐρανῷ Ἄνακτι ὃν ὕψωσε καί

βλέπων τό πολίτευμα, ἐν πίστει

ἔφη

Ἀλληλούϊα.

ΧΟΡΟΣ

Ὁδὴ α΄ . Ἦχος δ΄ . Ὁ Εἰρμός.

Ἄνοιξω τό στόμα μου, καί
 πληρωθήσεται πνεύματος, καί
 λόγον ἐρεύξομαι, τῷ ζωηφόρῳ
 Σταυρῷ καί ὀφθήσομαι, φαιδρῶς
 πανηγυρίζων, καί ἄσω γηθόμενος,
 τούτου τά θαύματα.

**Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ
 δυνάμει σου.**

Χριστοῦ σκῆπτρον ἅγιον,
 ἐμψυχωμένον σε Πνεύματι, Σταυρέ
 πανσεβάσμιε, Ἑλένη βλέπουσα,
 προσεφώνει σοι **❖** Χαῖρε Χριστοῦ ἡ
 δόξα, δι **❖** οὗ δόξαν ἅπαντες
 προσενεδύθημεν.

**Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ
 δυνάμει σου.**

Ἄήττητος δύναμις, χαῖρε Σταυρέ
 τρισμακάριστε, πιστῶν δεομένων
 σου **❖** χαῖρε ἡ μάχαιρα, ἡ
 ἐκκόπτουσα, τά κέρατα δαιμόνων **❖**
 χαῖρε ἀγλαόκαρπον, δένδρον
 πανάγιον.

Δόξα.

Ἦράβδος ἡ βλαστήσασα, χαῖρε
 Χριστόν τόν ζωήρρητον, καρπόν ἐξ οὗ
 τρώγοντες, ζωὴν καρπούμεθα **❖**
 χαῖρε ἔνδοξον, σημεῖον τοῦ

Δεσπότη, ἀφ' οὗ σαλευθήσονται
γῆ καὶ οὐράνια.

Καὶ νῦν.

Ἄγγέλων ἀγλαΐσμα, χαῖρε βροτῶν τό
διάσωσμα, δαιμόνων πολύστονον,
τραῦμα πανύμνητε, ζωοπάροχε,
Σταυρέ ἡ σωτηρία, καταπονουμένων
τε, καὶ ἡ ἀντίληψις.

Ὦδὴ γ' . Ὁ Εἰρμός.

Τούς σους ὑμνολόγους Ζωοδότα,
ιάσεων ἄφθονος πηγῆ, θίασον
συγκροτήσαντας, πνευματικόν
στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου,
στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

**Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ
δυνάμει σου.**

Σταυρέ ἡ ἀρχὴ τῆς σωτηρίας, Σταυρέ
τῶν Μαρτύρων ἡ χαρά, κήρυγμα
Ἀποστόλων τε, Ἐκκλησιῶν ὁμόνοια,
σκέπε, φρούρει καὶ φύλαττε, τοὺς
καυχωμένους τῷ κράτει σου.

**Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ
δυνάμει σου.**

Διώκονται φάλαγγες δαιμόνων, τῇ σῆ
σημειώσει δυνατέ ὅθεν βοῶμεν
χαῖρέ σοι Χαῖρε δι' οὗ ἠνώθησαν,
ἡ γῆ καὶ τὰ οὐράνια, καὶ ἐσώθη ὁ
ἄνθρωπος.

Δόξα.

Ὁδός πρὸς μονάς τὰς οὐρανίους
 ἀπάγουσα, χαῖρε τό λαμπρόν, τοῦ
 Ἰησοῦ μου τρόπαιον **✦** χαῖρε
 ἀνάκτων στέφανος, χαῖρε σωτήρ
 παγκόσμιος, χαῖρε ἡ ῥάβδος
 εὐθύτητος.

Καί νῦν.

Χαῖρε, σύ ἡ ῥάβδος βασιλείας,
 δυνάμεως **✦** χαῖρε τοῦ Χριστοῦ, ἡ
 ῥάβδος ἣν ἀπέστειλεν ἐκ τῆς Σιών ὁ
 Κύριος **✦** χαῖρε φυτόν ἀθάνατον, ὑφ'
 οὐ̃περ σκέπονται ἅπαντες.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῆ
ὑπερμάχῳ.

Ἦ τρισμακάριστε Σταυρέ καί
 πανσεβάσμιε, Σέ προσκυνοῦμεν οἱ
 πιστοί καί μεγαλύνομεν,
 Ἀγαλλόμενοι τῇ θείᾳ σου
 ἀνουψώσει. Ἄλλ **✦** ὡς τρόπαιον καί
 ὄπλον ἀπροσμάχητον, Περιφρούρει
 τε καί σκέπε τῇ σῆ χάριτι, Τούς σοί
 κράζοντας **✦**

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

ΙΕΡΕΥΣ**Β΄ ΣΤΑΣΙΣ**

Ἡλιόμορφος ὤφθη, ὁ Σταυρός ἐν τῷ
 κόσμῳ, καί πάντες φωτισμοῦ
 ἐμπλησθέντες, καί δραμόντες ὡς

πρός ἀστέρα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς
καλῶν αἴτιον, ἐν ταῖς χερσί ταῖς
θειαῖς ὑψωθέντα ❖ ὃν ὑμνοῦντες
εἶπον ❖

Χαῖρε, αὐγή νοητοῦ Ἡλίου ❖
χαῖρε, πηγή ἀκενώτου μύρου.
Χαῖρε, τοῦ Ἀδάμ καί τῆς Εὐας
ἀνάκλησις ❖
χαῖρε, τῶν ἀρχόντων τοῦ ἄδου ἢ
νέκρωσις.
Χαῖρε, ὅτι ἀνυψούμενος,
συνανυψοῖς νῦν ἡμᾶς ❖
χαῖρε, ὅτι προσκυνούμενος,
καθαγιάζεις τάς ψυχάς.
Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων
κοσμοκέρυκτον κλέος ❖
χαῖρε, τῶν ἀθλοφόρων εὐμενέστατον
σθένος.
Χαῖρε Σταυρέ, Ἑβραίων ὁ ἔλεγχος ❖
χαῖρε, πιστῶν ἀνθρώπων ὁ ἔπαινος.
Χαῖρε, δι ❖ οὗ κατεβλήθη ὁ ἄδης ❖
χαῖρε, δι ❖ οὗ ἀνατέταλκε χάρις.
Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Θεοβράβευτον Ξύλον, θεωρήσαντες
πάντες, τῇ τούτου νῦν προσέλθωμεν
σκέπη ❖ καί ὡς ὄπλον κρατοῦντες
αὐτό, δι ❖ αὐτοῦ τροποῦμεν τῶν
ἐχθρῶν φάλαγγας, καί ψαύοντες

τόν ἄψαυστον, τοῖς χείλεσιν αὐτῷ
 βοῶμεν
Ἀλληλούϊα.

Ἴδε φῶς οὐρανόθεν, Κωνσταντῖνος ὁ
 Μέγας, δεικνύμενον Σταυροῦ την
 σημεῖον, διὰ ἀστέρων, ἐν ᾧ την
 νικᾶν πολεμίων πληθύν, ἔσπευσε την
 Ξύλον φανερωῖσαι, την βοῆσαι την
 αὐτό τοιαῦτα

Χαῖρε, βουλήσ τῆς ἀρρήτου πέρας
 χαῖρε, λαοῦ εὐσεβοῦντος κέρας.
 Χαῖρε, πολεμίων ὁ τρέπων τάς
 φάλαγγας

χαῖρε, φλόξ καθάπερ φλέγων τοὺς
 δαίμονας.

Χαῖρε, σκῆπτρον ἐπουράνιον τοῦ
 Βασιλέως τοῦ στρατοῦ

χαῖρε, τρόπαιον ἀήττητον τοῦ
 φιλοχρίστου στρατοῦ.

Χαῖρε, ὁ τῶν βαρβάρων την ὄφρύν
 καταβάλλων

χαῖρε, ὁ τῶν ἀνθρώπων τάς ψυχάς
 περιέπων.

Χαῖρε, κακῶν πολλῶν ἀμυντήριον

χαῖρε, καλῶν πολλῶν βραβευτήριον.

Χαῖρε, διὰ οὓ Χριστοφόροι
 σκιρτῶσι

χαῖρε, διὰ οὓ Ἰουδαῖοι θρηνοῦσι.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Κλίμαξ ούρανομήκης, ὁ Σταυρός τοῦ
 Κυρίου ἐγένετο, τούς πάντας
 ἀνάγων, ἀπό γῆς πρὸς ὕψος
 οὐρανοῦ, τοῦ χοροῖς Ἀγγέλων
 συνοικεῖν πάντοτε, ἀφέντας τά νῦν
 ὄντα ὡς μή ὄντα, καί εἰδότας
 ψάλλειν❖
Ἄλληλούϊα.

Λάμπσας φῶς ἐπὶ πᾶσιν, ὁ Σωτήρ
 τοῖς ἐν ἄδη, ἐφώτισας τούς κάτω
 κειμένους❖ πυλωροί τον ἄδου τον
 αὐγήν τον ἐνέγκαντές σου, ὡς
 νεκροί πεπτώκασιν❖ οἱ τούτων τον
 ρυσθέντες, νῦν ὀρῶντες τον
 Σταυρόν βοῶσι❖

Χαῖρε, ἀνάστασις τεθνεώτων❖
χαῖρε, παράκλησις τῶν πενθούντων.
Χαῖρε, τῶν ταμείων τοῦ ἄδου ἡ
 κένωσις❖
χαῖρε, Παραδείσου τρυφῆς ἡ
 ἀπόλαυσις.
Χαῖρε, ράβδος ἡ ποντίσασα τον
 Αἰγύπτιον στρατόν❖
χαῖρε, αὖθις, ἡ ποτίσασα Ἰσραηλίτην
 λαόν.
Χαῖρε, ἔμψυχον Ξύλον, τοῦ Ληστοῦ
 σωτηρία❖
χαῖρε, εὖοσμον ρόδον, εὐσεβῶν
 εὐωδία.

Χαῖρε, τροφή πεινώντων ἐν
 πνεύματι ❖
 χαῖρε, σφραγίς, ἣν ἔλαβον ἄνθρωποι.
 Χαῖρε Σταυρέ, μυστηρίων ἡ θύρα ❖
 χαῖρε, ἐξ οὗ ρεῖθρα χέονται θεῖα.
Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

**Μέλλοντος Μωϋσέως, τό
 πολύμοχθον γένος λυτρώσασθαι ἐκ
 τοῦ λυμεῶνος, ἐπεδόθης ὡς ράβδος
 αὐτῷ, ἀλλ❖ ἐγνώσθης τούτῳ καί
 Θεοῦ σύμβολον❖ διόπερ
 κατεπλάγη σου Σταυρέ, τήν
 δυναστείαν κράζων❖
 Ἀλληλούϊα.**

ΧΟΡΟΣ

Ὦδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ Θρόνου
 Θεότητος❖ ἐν Σταυροῦ τῷ ξύλῳ
 ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ
 ἀκηράτῳ παλάμῃ, καί διέσωσε, τοὺς
 κραυγάζοντας❖ Δόξα Χριστέ τῇ
 δυνάμει σου.

**Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ
 δυνάμει σου.**

**Εὐφημοῦμέν σε προθύμως,
 ὑποπόδιον λέγοντες, τῶν ποδῶν
 Κυρίου, ἐν ᾧ προσκυνοῦμεν πανάγιε,
 χαῖρε Σταυρέ❖ καί ὑψοῦμεν τόν**

ὕψωσαντα, τήν πεσοῦσαν φύσιν
 παραβάσει προπάτορος.

**Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ
 δυνάμει σου.**

Ἰορδάνης μαρτυρεῖ σου, τήν φρικτήν
 θείαν δύναμιν, Σταυρέ τοῦ Κυρίου,
 ἀναχαιτισθεῖς ὑπέρ λόγον τε, καί
 τόπον δούς Πατριάρχη διαβαίνοντι,
 καί ἀνάξας τῷ Ἐλισσαιέ τό σιδήριον.

**Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ
 δυνάμει σου.**

Ὅφεις χαῖρε ὁ κτιννύων, ἐν ἐρήμῳ
 βλεπόμενος ❖ χαῖρε φῶς Κυρίου, τό
 φωτίζον πάντα τά πέρατα ❖ χαῖρε ὁ
 σκόλοψ βαρβάρων, ἡ κατάλυσις, τῶν
 ξοάνων τε, καί Ἰουδαίων ἀπώλεια.

Δόξα.

Νῆσοι, ἥπειρος ἡ πᾶσα, σῶ τιμίῳ
 κλείζονται, κλέος οἰκουμένης Σταυρέ
 ζωηφόρε ὄνοματι ❖ ὕψωσον κέρας
 ἀπάντων, χριστωνύμων τε, καί
 κατάβαλε τῶν ἐναντίων τό φρύαγμα.

Καί νῦν.

Σοί βοῶμεν ὡς ἐμψύχῳ ❖ Χαῖρε
 Ξύλον τρισόλβιον ❖ χαῖρε ζωῆς
 Ξύλον ❖ χαῖρε προσκυνούμενον
 πάντοτε, ὑπό Ἀγγέλων, ἀνθρώπων ❖
 χαῖρε καύχημα, οὐρανοῦ καί γῆς,
 σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ὦδή ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξέστη τά σύμπαντα, ἐπί τῆς θείας
δόξης σου· σύ γάρ τρισμακάριστον ὦ
ξύλον, ἔσχες εἰς ὕψος τόν ἐπί πάντων
Θεόν, καί ἔδειξας ἄχρονον ἡμῖν, πᾶσι
ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν δωρούμενος.

Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῆς δυνάμει σου.

Ὅπλον θεοχάλκευτον, ὁ θυρεός τῆς
πίστεως, κράτος τό ἀκράδαντον ἐν
μάχαις, Σταυρέ Κυρίου, χαῖρε ἡ
δίστομος σπάθη τῶν πιστῶν. Χαῖρε
διὰ ἧς, Ἄγαρ κατασφάττεται, καί
ἐγείρονται τρόπαια.

Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῆς δυνάμει σου.

Ἰσχύς καί ὀχύρωμα, ἀνθρώπων
Σταυρέ τίμιε, κλῖμαξ τόν Θεόν
ἐστηριγμένον, ἐπί σέ ἔχουσα, χαῖρε
τό κήρυγμα, πάντων Προφητῶν
χαῖρε διὰ οὗ, ὁ κόσμος ἡγίασται, καί
Σατάν καταβέβληται.

Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῆς δυνάμει σου.

Πάθος τό κεφάλαιον, παθῶν Κυρίου
ἔνδοξε, χαῖρε τοῦ παθόντος
ἐκουσίως, ἐξ οὗ τό θεῖον πόμα

ἀνέβλυσε, πᾶσι τό πανάχραντον
αὐτοῦ Αἷμα, καί ἐπίομεν, ἐκτακέντες
οἱ ἄνθρωποι.

Δόξα.

Ῥεῖθροις θείου Αἵματος, ἐπαρδευθεῖς
πανάγιε Σταυρέ, θεοτίμητε τούς
πίστει, σῶζε κινδύνων, καί τοῦ
λοιμοῦ καί λιμοῦ, βοῶντάς σοι
χαῖρε ἡ πηγή, ἄρδουσα τά σύμπαντα,
τά σωτήρια νάματα.

Καί νῦν.

Εὐλόγησον Κύριε, τοῦ σοῦ Σταυροῦ
τῆ χάριτι, τόν ἐνιαυτόν χρηστότητός
σου, τούς ἱερέας, τούς βασιλεῖς, τόν
στρατόν, πάντα περιούσιον λαόν,
πιστῶς προσκυνοῦντάς σου, τόν
Σταυρόν τόν φωτόμορφον.

Ῥδή στ' . Ὁ εἰρμός.

Τήν θεῖαν ταύτην καί πάντιμον,
τελοῦντες Ἑορτήν οἱ θεόφρονες τοῦ
θεοδέγμονος, Σταυροῦ τās χεῖρας
κροτήσωμεν, τόν ἐπ' αὐτῷ τεθέντα
Θεόν δοξάζοντες.

Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῆ δυνάμει σου.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνοῦμέν σε, καί
ψάλλομεν τῷ θείῳ ὀνόματι, σοῦ
Σταυρέ ὕψιστε, σεπτῷ Ἀγγέλοις

ὑπάρχοντι, καί φοβερῶ καύτοῖς τοῖς
δαιμόνων ἄρχουσι.

**Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ
δυνάμει σου.**

Ἐλένη γῆθεν τό Λάβαρον, ἐκλάμψαν
βασιλείας τούπίσημον, Χριστιανῶν
ἡμῶν, γνοῦσα τό **❖** χαῖρέ σοι ἔκραζε,
χαῖρε ἡμῶν ἡ δόξα καί τό κραταίωμα.

Δόξα.

Ἰδού καύτοί σοι κραυγάζομεν **❖**
χαῖρε Σταυρέ Κυρίου πανένδοξε **❖**
χαῖρε ἐλπίς ἡμῶν **❖** χαῖρε ὑψῶν
ἡμᾶς ἅπαντας, τῇ παγκοσμίῳ ἤδη
θεία ὑψώσει σου.

Καί νῦν.

Χαρᾶς αἰτίου ὑπάρξαντος, πιστοί νῦν
τῇ δυνάμει σου χαίρομεν, καί
προσκυνοῦμεν σε **❖** χαῖρε λαμπτήρ
παμφαέστατε **❖** χαῖρε νηπίων φύλαξ
καί πολυῦμνητε.

**Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ
ὑπερμάχῳ.**

Ἦ τρισμακάριστε Σταυρέ καί
πανσεβάσμιε, Σέ προσκυνοῦμεν οἱ
πιστοί καί μεγαλύνομεν,
Ἀγαλλόμενοι τῇ θείᾳ σου ἀνυψώσει.
Ἄλλ **❖** ὡς τρόπαιον καί ὄπλον
ἀπροσμάχητον, Περιφρούρει τε καί

σκέπε τῆ σῆ χάριτι, Τούς σοί
κράζοντας❖

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

ΙΕΡΕΥΣ

Γ' ΣΤΑΣΙΣ

**Νόμον ὁ ἐν Σιναίῳ, τῷ Θεόπτη δούς
πάλαι, Σταυρῷ ἐθελοντί
προσηλοῦται, ὑπέρ ἀνόμων ἀνόμως
ἀνδρῶν, καί κατάραν νόμου
παλαιάν ἔλυσεν, ἵνα Σταυροῦ τήν
δύναμιν ὀρῶντες, ἅπαντες νῦν
βοῶμεν❖**

Χαῖρε, ἀνόρθωσις πεπτωκότων❖

χαῖρε, κατάπτωσις κοσμολάτρων.

Χαῖρε, Ἀναστάσεως Χριστοῦ το
ἐγκαίνισμα❖

χαῖρε, μοναζόντων το θεῖον
ἐντρύφημα.

Χαῖρε, δένδρον εὐσκιόφυλλον, ὑφ❖

οὔ σκέπονται πιστοί❖

χαῖρε, Ξύλον προφητόφθεγκτον,
πεφυτευμένον ἐν γῆ.

Χαῖρε, τῆς Βασιλείας κατ❖ ἐχθρῶν
συμμαχία❖

χαῖρε, τῆς πολιτείας κραταιά
προστασία.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου φανέρωσις❖

χαῖρε, βροτῶν πταιόντων κατάκρισις.

Χαῖρε Σταυρέ, ὀρφανῶν
 ἀντιλήπτορ
 χαῖρε Σταυρέ, πλουτιστά τῶν
 πενήτων.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Ξένον θαῦμα ἰδόντες, ξένον βίον
 βιώμεν, τόν νοῦν εἰς οὐρανόν
 ἀνυψοῦντες διὰ τούτο γάρ ἐν τῷ
 Σταυρῷ ὁ Χριστός ἐπάγη, καί σαρκί
 πέπονθε, βουλόμενος ἐλκῦσαι πρὸς
 τό ὕψος, τοὺς αὐτῷ βοῶντας
Ἄλληλούϊα.

Ὁλος ἦλθεν ἐξ ὕψους, την Θεότητα
 ἔχων, ὁ μόνος προαιώνιος Λόγος
 την τεχθεῖς ἐκ Παρθένου Μητρός,
 την φανείς τῷ κόσμῳ ταπεινός
 ἄνθρωπος, Σταυρόν καταδεξάμενος,
 ἐζώωσε τοὺς αὐτῷ βοῶντας.

Χαῖρε Σταυρέ, τῆς εἰρήνης ὄπλον

χαῖρε, βαλβίς τῶν ὁδοιπορούντων.

Χαῖρε, σωζομένων σοφία την
 στήριγμα

χαῖρε, ἀπολλυμένων μωρία την
 σύντριμμα.

Χαῖρε, εὐκαρπον, ἀθάνατον την
 ζωηφόρον φυτόν

χαῖρε ἄνθος, ὅπερ ἦνθησε την
 σωτηρίαν ἡμῶν.

Χαῖρε, ὅτι συνάπτεις τά ἐν γῆ σύν
 τοῖς ἄνω
 χαῖρε, ὅτι φωτίζεις τὰς καρδίας τῶν
 κάτω.
 Χαῖρε δι' οὗ φθορά
 ἐξωστράκισται
 χαῖρε, δι' οὗ ἡ λύπη ἠφάνισται.
 Χαῖρε, καλῶν μυριάριθμος ὄλβος
 χαῖρε, πιστῶν μυριώνυμος εὖχος.
Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

**Πέπτωκε τῶν δαιμόνων ἡ
 παμβέβηλος φάλαγξ, καί γένος τῶν
 Ἑβραίων ἡσχύνθη, προσκυνούμενον
 τόν Σταυρόν παρά πάντων, μετά
 πόθου βλέποντες, αἰεὶ δέ
 ἀναβλύζοντα ἰάματα τοῖς
 ἐκβοῶσιν
 Ἀλληλούϊα.**

**Ρεύματα συνεστάλη, λογισμῶν
 κακοδόξων παγέντος σου Χριστέ ἐπί
 ξύλου ἀποροῦσι γάρ ὄντως την,
 Πῶς την Σταυρόν ὑπέστης, την
 φθοράν πέφευγας ἡμεῖς την την
 Ἀνάστασιν δοξάζοντες ἀναβοῶμεν.**

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ τό ὕψος
 χαῖρε, προνοίας Αὐτοῦ τό βάθος.
 Χαῖρε, μωρολόγων ἀλόγων ἡ
 ἄγνοια

χαῖρε, μαντιπόλων ἀφρόνων
ἀπώλεια.

Χαῖρε, ὅτι τήν Ἀνάστασιν ἐμφανίζεις
τοῦ Χριστοῦ ❖

χαῖρε, ὅτι τά παθήματα ἀνακαινίζεις
Αὐτοῦ.

Χαῖρε, τῶν πρωτοπλάστων τήν
παράβασιν λύσας ❖

χαῖρε, τοῦ Παραδείσου τὰς εἰσόδους
ἀνοίξας.

Χαῖρε Σταυρέ, τοῖς πᾶσι σεβάσμιε ❖

χαῖρε, ἐθνῶν ἀπίστων ἀντίπαλε.

Χαῖρε Σταυρέ, ἰατρέ τῶν
νοσοῦντων ❖

χαῖρε, αἰεὶ βοηθέ τῶν βοώντων ❖

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Σῶσαι θέλων τόν κόσμον, ὁ τοῦ
κόσμου κοσμήτωρ, κατήλθε πρὸς
αὐτόν ἀπορρήτως ❖ καὶ Σταυρόν
ὑπέστη, Θεός ὢν, διὰ ❖ ἡμᾶς, τὰ
πάντα καθ' ❖ ἡμᾶς δέχεται ❖ διό καὶ
λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἀκούει παρά
πάντων ❖
Ἀλληλούϊα.

ΧΟΡΟΣ

Ὦδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

**Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ
θεόφρονες, παρά τόν
κτίσαντα ❖ ἀλλὰ πυρός**

ἀπειλήν, ἀνδρείως
πατήσαντες, χαίροντες
ἔψαλλον Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν
Πατέρων Κύριος καὶ Θεός εὐλογητός
εἶ.

**Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ
δυνάμει σου.**

Ἄναφέρουσα, ἐκ γῆς πρὸς τὰ
οὐράνια, χαῖρε ἢ γέφυρα χαῖρε
σημεῖον ἐν ᾧ φλογίνη ρομφαία μὲν
ὑποκεχώρηκε. Ληστής ἦλθε δέ,
χαίρων εἰς τὸν Παράδεισον
Ἄνυμνῶ τὴν δύνάμιν σου.

**Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ
δυνάμει σου.**

Ἱερέων ἢ εὐπρέπεια ζωήρρυτε, χαῖρε
θεμέλιον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν,
γαλήνη τοῦ σύμπαντος χαῖρε
ἀνάκλησις, μετανοίας τε, καὶ
παρθενίας τήρησις χαῖρε ξύλον
ἀφθαρσίας.

**Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ
δυνάμει σου.**

Ἦρόδον εὖοσμον, ἄνθος χαῖρε
ἀμάραντον, ῥάβδος βλαστήσασα τὴν
σωτηρίαν ἡμῶν Ζωῆς χαῖρε
τράπεζα, παρατιθέμενον, ἄρτον

ἔχουσα ❖ χαῖρε τροφή πεινώντων τε
καί λιμήν χειμαζομένων.

Δόξα.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα,
καί ἀνακράζει σοι ❖ Χαῖρε τό ἄρμα
Θεοῦ, ἐν ᾧ περιέδραμεν
ἀγαλλιώμενος, ὡσπερ γίγας τις, τόν
οὐρανόν, τήν ἄβυσσον, ἕως ἄκρων
οὐρανίων.

Καί νῦν.

Ἰλαστήριον, ἀπάντων χαῖρε τίμιε ❖
χαῖρε ἡ σύστασις, παντός τοῦ
κόσμου Σταυρέ, δι ❖ οὗ ὑψουμένου
τε συνανηψούμεθα, καί διάβολος,
πίπτει εἰς Ἄδου πέταυρον, τῷ αὐτῷ
ἠτοιμασμένον.

ᾠδή η΄. Ὁ Εἶρμος.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ ἀβύσσῳ, ὁ
τύπος τοῦ θεοδόχου διεσώσατο, τότε
μέν τυπούμενος ❖ νῦν δέ
ἐνεργούμενος, τήν οἰκουμένην
ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσαν ❖ τόν
Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καί
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Ναμάτων πηγῆς ἐκ σωτηρίου, τοῦ
θείου Σταυροῦ, πλουσίως
ἀρυσώμεθα, θεωρῶντων ἅπαντες,

τῆς πλευρᾶς τοῦ πλάσαντος, ἡμᾶς
προθύμως κράζοντες καί πίστει
ψάλλοντες ❖ τόν τίμιον ὑμνοῦμεν
Κυρίου, καί ὑπερυψοῦμεν Σταυρόν
εἰς τούς αἰῶνας.

**Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ
δυνάμει σου.**

Μέσον οὐρανοῦ καί γῆς ἰδρύθης, ὡς
κλίμαξ Σταυρέ Κυρίου ὠραιότατε, ἵνα
ἀνατρέχωμεν πρός τά ἐπουράνια,
διά τῆς σῆς οἱ ἄνθρωποι ἀνόδου,
ψάλλοντες ❖ Τόν Τίμιον Σταυρόν
ἀνυμνοῦμεν, καί ὑπερυψοῦμεν εἰς
πάντας τούς αἰῶνας.

**Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ
δυνάμει σου.**

Ὁ τόπος Κυρίου, οἱ πόδες, οἱ ἅγιοι
σοί πρός σωτηρίαν ἔστησαν ❖ ὅθεν
προσκυνοῦμέν σε. Σταυρέ
ἠλιόμορφε, τῶν ἀσκητῶν
ἐντρύφημα, τοῦ Παντοκράτορος, ἡ
ἔκλαμπρος σημαία τῆς νίκης, κατά
τοῦ Βελίαρ, ἡ θεοδόχος κλίνη.

Δόξα.

Νεκροί διά σοῦ ζωοποιοῦνται ❖
θανάτου καί γάρ τόν νεκρωτήν
ἐβάστασας ❖ τυφλοί ἀναβλέπουσιν,
ᾧτα διανοίγονται, δαίμονες
διώκονται, πάθη ἀφίστανται, μυρίων

ἀγαθῶν ταμειοῦχε, Σταυρέ τοῦ
Σωτῆρος, ἡ κλείς τοῦ Παραδείσου.

Καί νῦν.

ᾠφθης Κωνσταντίνω τῷ μεγάλῳ τῷ
κράτορι εὐσεβείας, ᾧ πανσέβαστε,
Σταυρέ θεοδώρητε, καί
πανυπερθαύμαστε, ἡλιακῶν
λαμπρότερος βολίδων ◈ ὅθεν σε τόν
Κύριον ὑμνοῦμεν τόν δόντα, καί
ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τούς
αἰῶνας.

ᾠδή θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ
πνεύματι λαμπαδουχούμενος,
πανηγυριζέτω δέ, ἀϋλων Νόων
φύσις γεραίρουσα τά ἱερά
θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καί
βοάτω ◈ Χαίροις παμμακάριστε,
Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

**Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ
δυνάμει σου.**

Ἰθυνον ἡμῶν, Σταυρέ παμμακάριστε
τῶν προσκυνούντων σε, πρὸς τάς
ἐντολάς Χριστοῦ, τήν ζωήν, ἵνα σοι
Χαῖρε κράζωμεν ◈ χαῖρε κατάρας
λύτρωσις, ὡς ταννυσθέντος σοι, τοῦ
Κυρίου, καί κατάραν λύσαντος,
εὐλογίαν ἡμῖν ἀντεισάξαντος.

**Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῆ
δυνάμει σου.**

Ἦρθη ἐπί γῆς, ἀπάσης ἡ δόξα σου,
Σταυρέ καί ἔπλησε, καί τά
ἐπουράνια ❖ διό σοι, Χαῖρε αἰεί
κραυγάζομεν ❖ χαῖρε δι ❖ οὔ
ἐσώθημεν, τά ἔθνη ἅπαντα,
προσκυνοῦντες. Τριάδα ἀχώριστον,
τόν Πατέρα, Υἱόν σύν τῷ Πνεύματι.

**Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῆ
δυνάμει σου.**

Σύ εἶ ὁ Σταυρός, δι ❖ οὔ πάλαι
ἔσχισε, Μωσῆς τήν θάλασσαν ❖ σύ
εἶ ἡ ἐκφυήσασα, Ἀαρωνῆτις ράβδος
τά κάρυα ❖ σύ τό γλυκάναν ξύλον
Μερρᾶς τά νάματα ❖ σοί βοῶμεν ❖
Χαίροις προφητόφθεγκτε, αὐτουργέ
τεραστίων ἐκάστοτε.

**Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῆ
δυνάμει σου.**

Ὅλης ἐκ ψυχῆς, τό Χαῖρέ σοι
κράζομεν, Σταυρέ πανάγιε καί
κατασφραγίζομεν αὐτούς, καί πόλεις
πλοῖά τε, καί ἱερά, καί ἅπαντα τά
ἐγχειρήματα, σοῦ τό θεῖον, ὄνομα
χαράττοντες, πεποιθότες ἐν σοί καί
τροπούμενοι.

Δόξα.

Ἐψωσον Χριστέ, ἡμῶν λατρευόντων
 σοι, καί προσκυνούντων σου, τόν
 ζωοποιόν Σταυρόν, καί τά φρικτά σοι,
 θεῖα παθήματα, τήν πολιτείαν
 θραῦσον δέ, τούς ἀντιλέγοντας, ἵνα
 γνῶσι, πάντες τήν ἀήττητον, τοῦ
 τιμίου Σταυροῦ σου τήν δύναμιν.

Καί νῦν.

Σῶσόν με Μητρός, τῆ χάριτι δέομαι
 τῆς παναχράντου σου, καί ζωοποιοῦ
 Σταυροῦ, θεῖα δυνάμει, ὄν καί
 ὑπέμεινας, ὡ Ἰησοῦ μακρόθυμε, καί
 πολυέλεε, ἵνα σώσης, ῥεῦσαν τό
 εἰκόνα σῆν, καί ὁμοίωσιν φέρον
 πλαστούργημα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῆ
ὑπερμάχῳ.

Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ καί
 πανσεβάσμιε, Σέ προσκυνοῦμεν οἱ
 πιστοί καί μεγαλύνομεν,
 Ἀγαλλόμενοι τῆ θεῖα σου
 ἀνυψώσει. Ἄλλῳ ὡς τρόπαιον καί
 ὄπλον ἀπροσμάχητον, Περιφρούρει
 τε καί σκέπε τῆ σῆ χάριτι, Τούς σοί
 κράζοντας

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

ΙΕΡΕΥΣ
Δ΄ ΣΤΑΣΙΣ

**Τεῖχος τῆς οἰκουμένης, ὦ Σταυρέ
ζωηφόρε, ἀπόρθητον καί θεῖον
νοῦμεν ❖ ὁ γάρ τοῦ οὐρανοῦ καί
τῆς γῆς, κατασκευάσας σέ Ποιητής
τάννυσι τάς χεῖρας, ξένον
ἄκουσμα ❖ καί ἅπαντας ἐκφωνεῖν
διδάσκει.**

**Χαῖρε, ἡ βάσις τῆς εὐσεβείας ❖
χαῖρε, τό νῖκος τῆς κληρουχίας.
Χαῖρε, Ἀμαλήκ νοητόν ὁ
τροπούμενος ❖
χαῖρε, Ἰακώβ ταῖς χερσί
προτυπούμενος.
Χαῖρε, σύ γάρ ἀνεμόρφωσας τάς
παλαιτάτας σκιάς ❖
χαῖρε, σύ γάρ ἀνεπλήρωσας
προφητοφθέγκτους φωνάς.
Χαῖρε, ὁ τόν Σωτήρα τῶν ἀπάντων
βαστάσας ❖
χαῖρε, ὁ τόν φθορέα τῶν ψυχῶν
καταργήσας.
Χαῖρε, δι ❖ οὔ Ἄγγελοις ἠνώθημεν ❖
χαῖρε, δι ❖ οὔ φωτί κατηυγάσθημεν.
Χαῖρε, σέ γάρ προσκυνοῦμεν
τιμῶντες ❖
χαῖρε, σοί γάρ προσφωνοῦμεν,
βοῶντες ❖
Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.**

Ὕμνος ἅπας μειοῦται,
 συνακολουθεῖν θέλων, τῷ πλήθει
 τῶν πολλῶν σου θαυμάτων
 ἐγκωμίων πληθύν καί γάρ ἂν
 προσάξωμέν σοι, ὦ Σταυρέ τίμιε,
 οὐδέν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας
 ἡμῖν
 ἀλλ' οὖν βοῶμεν
 Ἀλληλούϊα.

Φωτοπάροχον αἴγλην, τοῖς ἐν σκότει
 δωρεῖται, Σταυρός ὁ ζωοδότητος
 οὗτος
 τό γάρ ἄϋλον δέδεικται
 φῶς, καί πρὸς γνῶσιν θείαν
 δαδουχεῖ ἅπαντας
 ὑψοῖ δέ νῦν
 ὑψούμενος τόν νοῦν ἡμῶν,
 ἀναμέλπειν ταῦτα

Χαῖρε, φωστήρ, τοῖς ἐν σκότει
 φαίνων
 χαῖρε, ἀστήρ, τόν κόσμον αὐγάζων.
 Χαῖρε, ἀστραπή, χριστοκτόνους
 ἀμβλύνοσα
 χαῖρε, ἡ βροντή τούς ἀπίστους
 ἐκπλήττουσα.
 Χαῖρε, ὅτι κατελάμπρυνας
 Ὁρθοδόξων τούς χορούς
 χαῖρε, ὅτι κατηδάφισας τῶν εἰδώλων
 τούς βωμούς.
 Χαῖρε, οὐ̄περ ὁ τύπος οὐρανόθεν
 ἐφάνη

χαῖρε, οὐ̃περ ἡ χάρις πονηρίας
ἐλαύνει.

Χαῖρε, σαρκός σημαίνων τήν
νέκρωσιν❖

χαῖρε, παθῶν ὁ κτείνων ἐπέγερσιν.

Χαῖρε, ἐν ᾧ ὁ Χριστός ἐσταυρώθη❖

χαῖρε, δι❖ οὐ̃ πᾶς ὁ κόσμος ἐσώθη.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

**Χάριν δοῦναι θελήσας, ὁ Χριστός
τοῖς ἀνθρώποις, τὰς χεῖρας ἐπί
Ξύλου ἐκτείνει, καί τὰ ἔθνη πάντα
συγκαλεῖ, καί βασιλείαν πᾶσιν
οὐρανῶν δίδωσι, τοῖς μέλπουσι τόν
ᾠμνον ἐπαξίως, καί πιστῶς
βοῶσιν❖**

Ἄλληλούϊα.

**Ψάλλοντές σου τόν ᾠμνον,
εὐφημοῦμεν ἐκ πόθου, ὡς ἔμψυχον
Κυρίου σε Ξύλον❖ ἐπί σοί γάρ
παγείς ἐν σαρκί, ὁ δεσπόζων τῶν
δυνάμεων, ἠγίασεν, ἐδόξασεν,
ἐδίδαξε βοᾶν σοι ταῦτα❖**

Χαῖρε Σταυρέ, νοητή ρομφαία❖

χαῖρε, Ἁγίων ἅγιον βλέμμα.

Χαῖρε, Προφητῶν καί Δικαίων
προκήρυγμα❖

χαῖρε, τοῦ Χριστοῦ λαμπροφόρον
στρατήγημα.

Χαῖρε, κάλλος καί διάδημα βασιλέων
εὐσεβῶν ❖

χαῖρε, κράτος καί ὀχύρωμα ἱερέων
εὐλαβῶν.

Χαῖρε, τῆς ἀληθείας εὐκλεέστατος
κόσμος ❖

χαῖρε, τῆς σωτηρίας εὐτυχέστατος
ὄρμος.

Χαῖρε, φαιδρόν ἀπάντων ἀγλάϊσμα ❖

χαῖρε, υἱῶν τῆς Ἄγαρ φυγάδευμα.

Χαῖρε, φωτός ἀκηράτου λυχνία ❖

χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς θυμηδία.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Ἦ πανύμνητον Ξύλον, τό βαστάσαν
τόν πάντων ἀγίων, Ἀγιώτατον Λόγον
(τρῖς) δεδεγμένον ἡμῶν τάς λιτάς,
ἀπό πάσης ρῦσαι συμφορᾶς
ἅπαντας καί αἰωνίου λύτρωσαι
κολάσεως τοῦς σοί βοῶντας ❖

Ἀλληλούϊα.

Καί πάλιν ❖

Ἄγγελοι οὐρανόθεν ἀοράτως
κυκλοῦσι, Σταυρόν τόν ζωηφόρον ἐν
φόβῳ **(τρῖς)** καί φωτοπάροχον χάριν
λαμπρῶς παρεχόμενον, νῦν τοῖς
πιστοῖς βλέποντες, ἐξίστανται καί
ἴστανται βοῶντες πρός αὐτόν
τοιαῦτα ❖

Χαῖρε Σταυρέ, οἰκουμένης φύλαξ

χαῖρε, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας.

Χαῖρε, ὁ πηγάζων ἀφθόνως ἰάματα

χαῖρε, ὁ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ
πέρατα.

Χαῖρε, ξύλον ζωομίριστον, καί

θαυμάτων θησαυρέ

χαῖρε, συνθετοτρισόλβιε, καί χαρίτων
παροχεῦ.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις ὑποπόδιον

θεῖον

χαῖρε, ὅτι ἐτέθης εἰς προσκύνησιν

πάντων.

Χαῖρε κρατήρ τοῦ νέκταρος

ἔμπλεως

χαῖρε, λαμπτήρ τῆς ἄνω

λαμπρότητος.

Χαῖρε, δι᾽ οὗ εὐλογεῖται ἡ κτίσις

χαῖρε, δι᾽ οὗ προσκυνεῖται ὁ

Κτίστης.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

ΧΟΡΟΣ

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ

ὑπερμάχῳ.

Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ καί

πανσεβάσμιε, Σέ προσκυνοῦμεν οἱ

πιστοί καί μεγαλύνομεν,

Ἄγαλλόμενοι τῇ θεῖα σου

ἀνουψώσει. Ἄλλῳ ὡς τρόπαιον καί

ὄπλον ἀπροσμάχητον, Περιφρούρει

τε καὶ σκέπε τῆ σῆ χάριτι, Τούς σοί
κράζοντας

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.**

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου,
γενηθήτω τὸ θέλημά Σου, ὡς ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς·
τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον·
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις
ἡμῶν·

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.

Τροπάριον Ἦχος α΄.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ
βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τό σόν
φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ μ΄).

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος, Χριστὸς ὁ Θεός,
ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν.
Αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς Σου.
Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον· τὰ σώματα
ἄγνισον· τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον· τὰς

έννοίας κάθαρων· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
 πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
 Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις Σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι, καταστήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης·
 ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ΄).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
 Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.**

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σὲ μεγαλύνομεν.

**Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον
 Πάτερ.**

ΙΕΡΕΥΣ

**Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
 εὐλογήσαι ἡμᾶς...**

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ ιβ΄).
 Καὶ σῶσον καὶ βοήθησον ἡμᾶς, Παναγία
 Παρθένε.

Εύχη εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον

**Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε,
ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα·**

ἢ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῆ
παραδόξῳ Σου κυήσει ἐνώσασα, καὶ τὴν
ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς
οὐρανόις συνάψασα·

ἢ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καὶ τῶν
πολεμουμένων βοήθεια·

ἢ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς Σὲ
προστρεχόντων καὶ πάντων τῶν
Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον·

μὴ βδελύξῃ με, τὸν ἀμαρτωλόν, τὸν
ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις
καὶ πράξεσιν ὄλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα,
καὶ τῆ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμία
γνώμη δοῦλον γενόμενον·

Ἄλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ,
φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ
ἀμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ καὶ δέξαι μου τὴν
ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην Σοι
δέησιν.

Καὶ τὸν Σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ
Κύριον,

τῆ μητρικῆ Σου παρρησία χρωμένη
δυσώπησον,

ἵνα ἀνοίξῃ κάμοι τὰ φιλάνθρωπα
σπλάγχνα τῆς Αὐτοῦ ἀγαθότητος·
καὶ παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα
πταίσματα,

ἐπιστρέψη με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν
 Αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον
 ἀναδείξει με.

Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ
 συμπαθῆς καὶ φιλάγαθος·
 ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις
 καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους
 ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν
 καθοδηγοῦσά με·

καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν
 ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς
 σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων
 πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα·
 ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως,
 τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως,
 καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ Σοῦ Υἱοῦ
 καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με
 ἀποδεικνύουσα.

**Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, Ὑπεραγία
 Θεοτόκε,**

διὰ τῆς Σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως,
 χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ Μονογενοῦς
 Σου Υἱοῦ,
 τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ.

**Ὡ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις,**
 σὺν τῷ ἀνάρχῳ Αὐτοῦ Πατρὶ
 καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
 Αὐτοῦ Πνεύματι,

νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

**Εὐχὴ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστόν**

**Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον
ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ
ψυχῆς, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ
πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς
ἠδυπαθείας.**

Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον
τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ
καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα·
τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις
κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν
ἡμῶν φρόνημα κοιμίσον.

**Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον
νοῦν, σὺφρονα λογισμόν, καρδίαν
νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης
σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον.**
Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς
προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς
ἐντολαῖς Σου καὶ τὴν μνήμην τῶν Σῶν
κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον
ἔχοντας.

**Παννύχιον ἡμῖν τὴν Σὴν δοξολογίαν
χάρισαι,
εἰς τὸ ὑμνεῖν
καὶ εὐλογεῖν
καὶ δοξάζειν**

τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά
 Σου,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
 Πνεύματος,
 νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἀμήν.

**Ἵπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη
 Θεοτόκε,
 προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ
 Υἱῷ Σου καὶ Θεῷ ἡμῶν καὶ αἴτησαι, ἵνα
 σῶση διὰ Σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ
 Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.
 Τριάς Ἁγία, δόξα Σοι.**

**Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι,
 Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν
 σκέπην Σου.**

ΙΕΡΕΥΣ

ὁ Ἱερεὺς ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν...

**Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε,
 δόξα Σοι.**

**Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (γ'), εν
 ονόματι Κυρίου, Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.**

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
 πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
 παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· τῶν
 ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
 Ἀποστόλων· (τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ), καὶ
 πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι
 ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

- **Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.**
 - Ὑπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
 - Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.
 - Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.
- Ὑπερ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.
 - Ὑπερ τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν.
- Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.
 - Ὑπερ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.
- Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.
 - Ὑπερ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.
- Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.
 - Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

- Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.
- Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε, ἐλέησον, (**εκ γ'**).

ΧΟΡΟΣ.

Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι Χριστέ ὁ Θεός. εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων. τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

ΙΕΡΕΥΣ

Δι' εὐχῶν των ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμήν.